

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2010

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
Η ΧΑΡΑΥΓΗ
THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY 07073 — U.S.A.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΤΟΣ 77ον. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ- ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2010

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙ.....	2
ΠΡΟΒΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΙΦΙΩΝ.....	12
ΠΕΡΙ ΚΑΡΔΙΑΣ.....	17
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ.....	24
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.....	37
ΜΑΡΤΑΡΙΤΑΙ.....	41
ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ.....	42
ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΠΑΡΑ ΘΕΟΥ.....	53
ΤΟΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ.....	61
Η ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ.....	64

---000---

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY - U.S.A.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

*Ἡ ἀνθρωπότης
ἀσθενεῖ.*

ΜΙΛΩΜΕΝ πε-
ρὶ "πολιτι-
σμοῦ" καὶ

"Προόδου τοῦ εἰκο-
στοῦ αἰῶνος" ὡς νὰ ἐ-
πρόκειτο περὶ ἀνθρω-
ποσωτηρίου φαρμάκου
διὰ τὴν ἀσθενεῖαν τῆς

ἀνθρωπότητος. Λέγομεν "βαρβαρισμὸν" ὅταν ἄνθρω-
ποι καὶ ἔθνη ἔκαμον πόλεμον, καὶ ἐφονεύοντο διὰ
σφενδόνης καὶ τόξου, ἀλλὰ καλοῦμεν "πολιτισμὸν"
ὅταν φονεύωμεν διὰ βομβῶν, ἀεροπλάνων, καὶ ἀτο-
μικῶν βομβῶν δεκάδας χιλιάδων ψυχὰς ἐντὸς δευτε-
ρολέπτου. Καλοῦμεν "μῶδαν τοῦ παλαιοῦ καιροῦ" τὴν
ὑπακοὴν τῶν τέκνων εἰς τοὺς γονεῖς, τὴν εὐσέβειαν
εἰς τοὺς γέροντας, τὸν σεβασμὸν εἰς τὰς ἀρχάς

καὶ τοὺς νόμους, ἐνῶ τὴν παρακοὴν εἰς τοὺς γονεῖς ἀσέβειαν εἰς τοὺς γέροντας, παρακοὴν εἰς τοὺς νόμους, τάξιν καὶ πειθαρχίαν, ἀποκαλοῦμεν "πολιτισμὸν, ἐξέλιξιν, ἀνθρωπισμὸν."

Τὸ οὐρλιαμα νέων καὶ νεανίδων πηδόντων ὡς καννίβαλοι, μὲ κόμην καὶ κινήσεις ἀνθρωπομόρφων θηρίων, χειροκροτοῦμεν καὶ θέτομεν αὐτοὺς εἰς κινηματογράφους καὶ τηλεόρασιν πρὸς τέρψιν ἡμῶν καὶ τῶν τέκνων μας. "Ἀσεμνος περιβολή, διεφθαρμένα κινήσεις προξενούσαι δι' ὀφθαλμοῦ καὶ ἀκοῆς σεξουαλικὰς ἐπιθυμίας, εἶναι πηγὴ πλούτου εἰς κινηματογραφικὰς Ἑταιρείας καὶ Τηλεοράσεις. Πρὸς καταπολέμησιν τῆς διεφθαρμένης ταύτης νεολαίας, ἐξοδεύομεν τεράστια ποσὰ, δι' ἔγερσιν ἀσύλων καὶ νοσοκομείων, φυλακῶν καὶ κρατηρίων, διὰ περιστολὴν τῆς ἀφηνισαμένης νεολαίας, τῆς ἀσεβείας καὶ ἀνηθικότητος αὐτῶν.

Ἦκούσθη ποτὲ εἰς τὴν ἱστορίαν νεολαία νὰ σχηματίζουν μυστικὰς ὀργανώσεις πρὸς ἐκβιασμὸν, πρὸς ἐπίθεσιν ἐναντίον γερόντων καὶ γραιῶν, βασανίζοντες τὰ θύματα των χάριν τέρψεως; Ἦκούσθη ποτὲ, φοιτηταὶ Πανεπιστημίων εἰς ὅλα τὰ κράτη, ἀντὶ νὰ εἶναι παράδειγμα νόμου καὶ τάξεως καὶ πειθαρχίας, νὰ διοργανώσουν βίας διαδηλώσεις μὲ ἐπικεφαλῆς κληρικοὺς, πρὸς ἀνατροπὴν κυβερνήσεων διὰ βίας καὶ ἀταξίας; Ἐὰν οἱ μέλλοντες διανοητικοὶ ἡγέται τοῦ λαοῦ μεταχειρίζονται βίαν καὶ ὑποδεικνύουν διὰ τῆς διαγωγῆς των παρακοὴν εἰς τάξιν καὶ πειθαρχίαν, ὅποιαν ἐμπιστοσύνην περὶ τῆς ζωῆς, εὐημερίας καὶ εἰρήνης τοῦ μέλλοντος δύνανται νὰ ἐμπνεύσουν εἰς τοὺς λαοὺς οὗτοι;!

Εἰς τὰς μεγαλουπόλεις, ὡς ἡ Νέα Ὑόρκη, ἡ ἐγκληματικότης ἔχει ἀνέλθῃ, κατὰ τὰς στατιστικὰς, εἰς 52 0/0 ἀπὸ πέρυσι, καὶ οἱ ἄνθρωποι φοβοῦνται εἰς τοὺς ὑπογείους σιδηροδρόμους καὶ διό-

δους νὰ περιπατήσουν ἀπὸ ἐπίθεσιν κακοποιῶν πάσης μορφῆς, ὥστε αἱ δυνάμεις τῆς ἀστυνομίας ἐδιπλασιάσθησαν πρὸς προστασίαν τοῦ λαοῦ. Τό Κογκρέσσον ἐψήφισεν τεράστιον ποσὸν πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἐγκλήματος, τῆς ἀνηθικότητος τῆς νεολαίας, καὶ τῆς περιστολῆς τῆς ἐξαπλώσεως τῶν ναρκωτικῶν, ὀπίου καὶ ἄλλων τοιούτων, κατὰστασις ἣτις ἔχει προχωρήσει καὶ εἰς τὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων ἀκόμη.

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Ἡ θρησκεία ὅμως μένει ἀργὴ εἰς τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ Ἰησοῦς καὶ οἱ ἀπόστολοι ἐθυσιάζοντο διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Σήμερον ἐκωδικοποιήθησαν ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ἡ τιμὴ ἐκάστου μυστηρίου! ἐκαθορίσθη ὅπως τοῦ παντοπώλου τὰ τρόφιμα καὶ ἄλλα ἐμπορεύματα. Ὁ γάμος, τὸ βάπτισμα, τὸ μνημόσυνον, αἱ κηδεῖαι, καὶ μύρια ἄλλαι ἱεροτελεσταὶ ἐξετιμήθησαν ἀναλόγως τῆς εὐημερίας τοῦ λαϊκοῦ. Ἀντὶ οἱ ἱερεῖς νὰ ζοῦν ἐκ τῆς οἰκιοθελοῦς προσφορᾶς τοῦ λαοῦ, ἐξησκήθη μέσῳ τῆς πολιτείας διὰ νόμου νὰ χρηματοδοτοῦνται παρὰ τῆς πολιτείας ὡς οἱ κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους.

Τόσον πλούσια εἶναι τὰ θρησκευτικὰ ἱδρύματα, Ναοὶ, Μοναστήρια, ὡς καὶ ἀρχιεπισκοπαὶ, ἐπίσκοποι καὶ ἀρχιεπίσκοποι, ὥστε διαδήλωσις ἔγεινε πρὸ μηνῶν ἐν Ἀθήναις παρὰ θρησκευτικῶν ὁργανώσεων καὶ θεολόγων τινῶν ὅπως ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τοὺς μεγάλους κληρικούς, ἱεράρχας καὶ ἀρχιεράρχας ὁ Νόμος τοῦ ΠΟΘΕΝ ΕΣΧΕΣ. Ἀμύθητα πλούτη, εἰς χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ ἄλλα πολύτιμα ἀντικείμενα εὐρίσκονται εἰς ναοὺς καὶ μοναστήρια ἐκ τῶν ἀφιερωμάτων τῶν λαῶν. Ὁ λαὸς βλέπει τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ οὐδὲν δύναται νὰ κάμῃ. Ἡ πρὸ αἰώνων ἐδραίωσις τῆς δεισιδαιμονίας καὶ ἡ παραποίησις τῆς πίστεως τοῦ εὐαγγελίου εἰ-

ναι πλέον δύσκολον νὰ ἐκριζωθῇ. Ὅπως εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ, οἱ θρησκευτικοὶ ἄρχοντες εἶχον καταντήσῃ τὴν θρησκείαν μέσον πλουτισμοῦ, ὃ δὲ Ἰησοῦς μὲ φραγγέλιον ἐξεδίωξεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ναοῦ λέγων, "ἐποιήσατε τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου" "σπήλαιον ληστῶν." MATΘ. κα:13, IEPHM. ζ:11, IQANN. β:16.

Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ τοῦ λαοῦ ἦσαν ἄπιστοι εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ εἶχον ἄγνοιαν αὐτοῦ. MATΘ. κβ:29. Πολλοὶ ἱστορικοὶ καὶ σχολιασταὶ τῶν Γραφῶν ἀναφέρουν ὅτι οἱ Σαδδουκαῖοι ἦσαν ἀπόγονοι τοῦ Σαδὼκ ἐκ Λευυτικῆς οἰκογενείας. A.BAS.β:35, IEZ. κγ:19, B.XPON. λα:10, ΠΡΑΞ. δ:1,6, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπίστευον οὔτε εἰς τοὺς προφήτας οὔτε τὰς παραδόσεις τὰς ὁποίας οἱ Φαρισαῖοι ἐπίστευον καὶ ἐτήρουν, οὔτε ἀνάστασιν ἐπίστευον οὐδὲ ἀγγέλους καὶ πνεύματα ἐπίστευον. ΠΡΑΞ. κγ:8, ΜΑΡΚ. ιβ:18, καὶ ὅταν οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ τοῦ λαοῦ εἶναι ἄπιστοι καὶ "πλανῶνται μὴ γνωρίζοντες τὰς Γραφὰς" ὥς ὃ Ἰησοῦς ἀπεκάλεσεν αὐτοὺς, τότε γίνονται "τυφλοὶ ὁδηγοὶ τυφλῶν." Καὶ "τυφλὸς δὲ εἰς ὁδηγῇ τυφλόν, ἀμφοτέρω εἰς βόθρον θέλουσι πέσει." MATΘ. ιε:14. Καὶ ἔπεσαν εἰς βόθρον καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ ὁ λαὸς, τὸ ἔθνος καὶ πολίτευμα αὐτῶν, κατὰ τὸ 70-73 μ.Χ. Ἐφθασε ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτοὺς μέχρι τέλους. A.ΘΕΣΣ.β:16. REPR.2939.

Τὶ παρατηρεῖται εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν; Τὸ UPI εἰς ἑφημερίδα τοῦ Σικάγου Δεκ. 14 1964 δημοσιεύει ὅτι ὁ Θεολόγος, Καθολικὸς, FRANCIS FILAS, Πρόεδρος τοῦ Πανεπιστημίου LAIOLA, εἶπεν, "Εἶναι πλέον καιρὸς νὰ θέσῃ τις κατὰ μέρος τὸν μῦθον περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ." Ὁ DEEN HERST, κληρικὸς, γράφει εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἀστέρα τῆς NEW ZEALAND τῆς 3ης OKT. 1962 ὅτι, "Οἱ χριστιανοὶ σήμερον ἀποδέχονται τὴν ἐξελίξιν τοῦ ἀνθρώπου ἔπειτα ἀπὸ 15 ἐκ. ἔτη ἐξελίξε-

ως. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἐξεδόθη βιβλίον παρὰ τοῦ Δόκτορος Μπούρν εἰς τὸ ὅποιον διίσχυρίζεται ὅτι, ὁ Ἰησοῦς ἀπλῶς ἐλιποθύμησεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ ἀφοῦ ἐνεταφιάσθη συνήλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἐνεφανίσθη εἰς τοὺς μαθητὰς Του κ.λ.π." Τὸ 1915 ὁ ἀδ. Μπουσδογιάννης ἐξέδωσεν βιβλιάριον ἐπιγραφόμενον ΕΝ ΑΚΑΤΑ-ΓΩΝΙΣΤΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ, εἰς τὸ ὅποιον βεβαί-οι λογικῶς, Γραφικῶς, καὶ ἐπιστημονικῶς ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἦτο πραγματικῶς κ.λ.π. δυσεῦρετον τώρα.

Καὶ αὐτοὶ οἱ Ραββίνοι, τὰ τῆς ΕΞΟΔΟΥ καὶ ΔΗ-ΜΙΟΥΡΓΙΑΣ θεωροῦν "ὑπερβολικά ." ΙΟΥΔ.ΕΓΚ. ΤΟΜ. Εὸς σελ. 281. Ἡ Καθολικὴ Ἑγκ. Τόμ. Εὸς σελ. 655 ἀποδέχεται τὴν θεωρίαν τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώ-που "λογικὴν." Ἡ Μεγάλῃ Ἑγκ. Ο ΦΟΙΝΙΞ εἰς τὴν λέξιν ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ, ἀπασχολεῖται περισσότερον τὶ λέγει ὁ Ἀριστοτέλης καὶ Καρτέσιος καὶ Σπινόζας καὶ ἄλλοι, παρὰ τὶ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ διδάσκει πε-ρὶ Δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου. Πολὺς δὲ λόγος καὶ διαμάχη, εἰάν ἡ ὕλη προϋπῆρχεν μετὰ τοῦ Δημιουρ-γοῦ ἢ ἐδημιουργήθη ὑπ' Αὐτοῦ, διεξήχθη μεταξὺ τῶν σοφῶν τοῦ χριστιανισμοῦ καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας. Εἰς δὲ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἡ ἄνω Ἑγκυκλοπαιδεῖα γράφει ὅτι, "Τὴν ἐκ τοῦ μηδενὸς Δημιουργίαν ἀπαν-τῶμεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, οὐχὶ ὁμως ἄνευ ἐπιδράσεων μυθολογικῶν δοξασιῶν τῶν πέριξ λαῶν, ὡς δεικνύ-ουν λ.χ. αἱ διάφοροι περὶ δημιουργίας ἐκδοχαί, τὰς ὁποίας ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ Πεντατεύχῳ." Εἰς δὲ τὴν λέξιν ΕΞΕΛΙΞΙΣ ἀναφέρει τὴν εἰδωλολα-τρικὴν μυθολογίαν καὶ θεωρίαν ὅτι, "τὰ πάντα προ-έρχονται ἐκ τοῦ ἀπλουστέρου εἰς τὸ σύνθετον, καὶ ἐκ τοῦ χαώδους εἰς τὸ ὄργανωμένον." ΤΟΜ. ΙΑ, σελ. 258.

Οὐδὲν δὲ ἀπορίας ἄξιον εἶναι ὅτι πολλοὶ θεο-λόγοι καὶ κληρικοὶ τῶν ἡμερῶν μας ὅλων τῶν ἀπο-χρώσεων ἀπιστοῦν εἰς τὰς ἀφηγήσεις τῶν Γραφῶν, διὰ νὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ λόγοι τοῦ Ἰησοῦ ἐκ δευτέ-

ρου "τυφλοί ὁδηγοῦντες τυφλοὺς ἀμφοτέρωθεν θέλουσι πέσει εἰς βόθρον." Εἰς τὴν Αὐτὴν Παρουσίαν οἱ τυφλοί ὁδηγοὶ ἐπέφερον τὴν καταστροφὴν ὅλου τοῦ ἔθνους τοῦ 70-73 μ.Χ. μὴ γνωρίζοντες τὰς Γραφάς, καὶ ἀπορρίψαντες τὸν Μεσσίαν αὐτῶν. Εἰς τὴν Βαβυλониαν Παρουσίαν Αὐτοῦ ἔνεκεν τῆς ἰδίας καταστάσεως θέλει ἐπέλθῃ ἡ μεγάλη θλίψις ἣτις "οὐδέποτε ἔγινεν οὐδὲ θέλει γέινῃ μετὰ ταῦτα." ΔΑΝ. ιβ:1, ΜΑΤΘ. κδ:21,22.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑ

"Ὁλη ἡ κεφαλὴ εἶναι ἄρρωστος... ἀπὸ ἵχνους ποδὸς μέχρι κεφαλῆς... τραύματα καὶ μελανίσματα καὶ ἑλκὴ σεσηπότα." ΗΣΑΙΑΣ α:5,6.

Εἰς τὰ ἑνωμένα Ἑθνη, ὅπου ὅλα σχεδὸν τὰ Ἑθνη ἔχουν ἀντιπροσώπους, φόβος καὶ τρόμος κατέχει τοὺς πάντας, ἔνεκεν ἀσυμφωνίας, καὶ εἰς τὸ οἰκονομικὸν καὶ πολιτικὸν ἐπίπεδον, ἐκλείσαν τὰς θύρας, ἀνέβαλλον τὰς συνεδριάσεις τῶν ἐπὶ πολλοὺς μῆνας, διὰ τὴν δωθῆναι καιρὸς ὅπως ἐξεύρουν ἀλοιφὰς καὶ φάρμακα πρὸς ἰάτρευσιν καὶ θεραπείαν τῆς ἀσθενείας τῶν. Ὁ προφήτης βοᾷ,

" Ἰδοὺ, οἱ ἄνδρεῖοι αὐτῶν, θέλουσι βοήθει ἔξωθεν, καὶ οἱ πρέσβεις τῆς εἰρήνης θέλουσι κλαύσει πικρῶς." ΗΣ. λγ:7.

Βλέπει ὁ προφήτης ἐν ὁράσει,

" Διότι ἔρχεται καπνὸς ἀπὸ βορρᾶ. Καὶ οὐδεὶς θέλει ἐκλείψῃ ἀπὸ τῆς ἐκστρατείας αὐτοῦ, ἐν τοῖς ὠρισμένοις καιροῖς. Καὶ τὶς ἀποκρισὶς θέλει δοθῇ εἰς τοὺς πρέσβεις τῶν ἔθνων; ΗΣΑΙΑΣ ιδ:31,32.

Ναὶ, οἱ πρέσβεις τῶν ἔθνων κλονίζονται, κλαίουν μὴ εὐρίσκοντες φάρμακον θεραπείας καὶ δι' ἄλ-

λους καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν τους. Καταπληκτικὴ ἡ ση-
μερινὴ κατάστασις! Ἄλλ' ὁ προφήτης δίδει τὴν ἀ-
πάντησιν εἰς τοὺς κλαίοντας πικρῶς διὰ τὴν ἀσθέ-
νειαν τοῦ ἔθνους αὐτῶν, πρέσβεις,

"Διότι ὁ Κύριος ἐθεμελίωσε τὴν Σιών-ἔθεσε τὰ
θεμέλια τῆς Βασιλείας Αὐτοῦ- καὶ εἰς αὐτὴν
θέλουσιν οἱ πτωχοὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐλπίζει.
ΗΣ. ιδ: 32.

Ἐὰν ἔδιδον προσοχὴν εἰς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ οἱ
ἡγέται τῶν ἔθνων καὶ οἱ πρέσβεις αὐτῶν θὰ εὗρι-
σκον τὸ φάρμακον διὰ τὴν θεραπείαν τῆς ἀσθενού-
σης κεφαλῆς, ἣτις ἔχει "τραύματα καὶ μελανίσμα-
τα καὶ ἔλκη σεπηπότα." ΗΣ. α: 18. Ὅποια προφη-
τικὴ διακήρυξις τῶν ἡμερῶν μας! Συσκέπτονται
καὶ συνεδριάζουν καὶ δὲν εὗρίσκουν φάρμακον θε-
ραπειάς, καὶ κλείουν τὰς θύρας αὐτῶν διὰ πολλοὺς
μῆνας. Ἐνθυμούμεθα δὲ τοὺς στοίχους ποιήματος
τινὸς,

" Τὰ ἔθνη βαίνουν μὲ ὄρμη, τρέχουνε στὴ κα-
ταστροφή, εἰς τὸν Ἀρμαγεδδῶνα.
Συνεδριάζουν καὶ λαλοῦν, πλὴν, εἰς ὅλα
τοὺς διαφωνοῦν, δὲν βρίσκουνε εἰρήνην
στὸν τρομερὸν ἀγῶνα... κ.λ.π.

ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ ΤΗΣ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ

Οἱ ἱατροὶ τῆς Βαβυλῶνος, τοῦ κατ' ὄνομα Χρισ-
τιανικοῦ κόσμου, πολιτικοὶ καὶ θρησκευτικοί- με-
ταχειρίζονται ἱατρικὰ καὶ ἀλοιφὰς- συνδέσμους,
Κοινωνίας Ἐθνῶν, Ἡνωμένα Ἐθνη κ.λ.π. πλὴν οὐδε-
μία θεραπεία ἐπιτελεῖται. Διὰ τί; Ὡ! ἐνταῦθα εἴ-
ναι τὸ σημεῖον! κρᾶζουσι οἱ ἱατροὶ τῆς Βαβυλῶνος
-καὶ Βαβυλῶν σημαίνει "σύγχυσις"- Μετεχειρίσθη-
μεν ἱατρικὰ διὰ τὴν Βαβυλῶνα, ἀλλὰ δὲν ἱατρεύθη
καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ Θεοῦ εἶναι, "Ἐγκαταλείψατε

αὐτὴν... διότι ἡ κρίσις αὐτῆς ἔφθασεν εἰς τὸν οὐρανὸν." ΙΕΡ.να:9, ΑΠΟΚ.ιη:4-18.

"Ὡς μελετήσῃ, ὁ πιστεύων εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια προσεκτικῶς, καὶ θὰ ἴδῃ ὅτι τὰ λεγόμενα χριστιανικὰ ἔθνη ἐπότισαν ὅλον τὸν κόσμον μὲ ψευδεῖς διδασκαλίας, καὶ τὰ ἔθνη ἐποτίσθησαν καὶ ἐμέθυσαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς διδασκαλίας αὐτῆς, ὅτι εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλλὰ τὰ ἔθνη, καίτοι μεθυσμένα ἐκ τῆς ἀξιώσεως ταύτης τῆς Βαβυλῶνος, διαβλέπουν ἀντίφασιν εἰς τὰς πράξεις αὐτῶν. Χριστιανοὶ κατὰ χριστιανῶν, αἵρεσις κατὰ αἵρέσεως, Καθολικοὶ κατὰ Καθολικῶν, Ὁρθόδοξοι κατὰ Ὁρθοδόξων, Διαμαρτυρόμενοι κατὰ Διαμαρτυρομένων!" Ἴδε πρόσφατον ἱστορίαν ἀπὸ τοῦ 1914 ἕως σήμερον! Οἱ πλέον καταστρεπτικότεροι πόλεμοι, αἱ πλέον διαβολικότεραι ἐφευρέσεις διεξήχθησαν ἀπὸ κατ'ὄνομα χριστιανούς ἐναντίον κατ'ὄνομα χριστιανῶν! καὶ ἡ ἀπειλὴ τελείας καταστροφῆς τῆς ἀνθρωπότητος εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας ὀνομαζομένων μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ!

Ὁ Ἰωάννης εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν αὐτοῦ ἀναφέρει τὴν αἰτίαν τῆς ἀπορρίψεως αὐτῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς,

"Διότι ἐν αὐτῇ εὗρέθη αἷμα προφητῶν καὶ ἀγίων, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς."
ΑΠΟΚ. ιη:24.

Ἡ ἱστορία ἀναφέρει τρομερὰς σελίδας διὰ τὸν Παπισμὸν καθ'ὅλους τοὺς αἰῶνας, τὰς σφαγὰς τῶν μὴ δεχομένων τὰς διατάξεις καὶ ἐντάλματα Παπῶν καὶ συνόδων αὐτῶν, τὰ EX-CATHEDRA λεγόμενα "ἀλάθητα" τῶν Παπῶν, τὰ τρομερὰ βασανιστήρια τῶν ἱεροεξεταστῶν, καὶ ὅλα αὐτὰ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ! Ὅποια κιβδηλοποιήσις τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ!

‘Ο Θεὸς εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, "Θανατώνει καὶ ζωοποιεῖ, πληγώνει καὶ ἰατρεύει." ΔΕΥΤ. λβ:39.

Ο Κύριος εἶναι πολυεύσπλαγχνος καὶ πολυέλεος, καὶ ἐὰν οἱ ἡγέται τῶν λαῶν ἤκουον καὶ ἐπέστρεφον εἰς τὸν Κύριον καὶ τὸν Λόγον Αὐτοῦ, ὁ Κύριος ἤ-
θελεν ἀποτρέψει τὴν τρομερὰν ἡμέραν τῆς θλίψεως τοῦ Ἀρμαγεδδῶνος, πλὴν ἡ προφητεία ἐκπληροῦται καὶ πάλιν ὅπως εἰς τὴν Ἀγν. Παρουσίαν οὕτω καὶ εἰς τὴν Βαν Αὐτοῦ Παρουσίαν εἰς τὴν ὁποίαν σήμε-
ρον εὐρισκόμεθα. Ὁ προφήτης Ἡσαΐας προεφῆτευσεν περὶ τοῦ λαοῦ εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ ὡς ἑξῆς,

" Μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλε-
τε ἐννοήσει. Καὶ βλέποντες θέλετε ἰδεῖ, καὶ
δὲν θέλετε καταλάβει. Διότι ἐπαχύνθη ἡ καρ-
διά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὦτα βαρέως
ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔκλεισαν,
μήποτε ἴδωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἀκούσω-
σι μὲ τὰ ὦτα, καὶ νοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν,
καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰατρεύσω αὐτοὺς."

ΠΡΑΞ. κη:27, ΗΣ.ς:9, ΜΑΤΘ. ιγ:14,15.

Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ σήμερον, δὲν ἐπι-
στρέφουν εἰς τὸν Μέγαν Ἰατρὸν διὰ νὰ ἰα-
τρευθῶσιν, ἀλλὰ κατασκευάζουν φάρμακα καὶ
ἀλοιφὰς τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐπινοήσεως, καὶ ἀσ-
θενεῖς ἐκ τῆς ἁμαρτίας εὐρισκόμενοι θὰ πέ-
σουν παρασύροντες καὶ τοὺς λαοὺς μετ' αὐτῶν
εἰς τὴν μεγάλην θλίψιν ἣτις ὡς μέλαν νέφος
ἐξαπλοῦται ἐπὶ πάσης τῆς γῆς.

Οἱ ἄνδρες τῆς Νινευὴ μετηνόησαν εἰς τὸ κήρυγ-
μα τοῦ Ἰωῆ περιτῆς ἐπικειμένης καταστροφῆς αὐ-
τῶν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ, διὰ ψηφίσματος τοῦ Βασι-
λέως καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, καὶ παρεκάλεσαν τὸν

Κύριον, καὶ ὁ Κύριος ἤκουσε τῆς κραυγῆς αὐτῶν
καὶ δὲν ἐπέφερε τὸ κακὸν εἰς τὴν πόλιν, πρὸς θλί-
ψιν τοῦ Ἰωνᾶ, διότι εἶδεν τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν
καὶ ἤκουσε τῆς κραυγῆς αὐτῶν.

Σήμερον ὅμως, πολιτικοὶ τε καὶ θρησκευτικοί,
δὲν ἀκούουν τὸ ἄγγελμα,

ΟΤΙ Ὁ Κύριος εἶναι παρὼν, ἕτοιμος νὰ ἐγκαθι-
δρύσῃ τὴν Βασιλείαν Αὐτοῦ

ΟΤΙ Ὁ "καιρὸς τῶν ἐθνῶν" ἐτελείωσε τὸ 1914

ΟΤΙ Ἀπὸ τότε εἶναι ἡ κρίσις τῶν ἐθνῶν,

ΟΤΙ Ἡ συκῇ ἀναθάλλει, καὶ ὁ Κύριος συνάζει
τὸν λαὸν Του Ἰσραὴλ ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν
ὅπου εἶχε διασκορπίσει αὐτοὺς, διότι "
ἔλαβον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Κυρίου διπλᾶ
διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν." ΗΣ. μ:1,2, ΙΕΡ.
ις: 18.

ΟΤΙ Ὁ καιρὸς τῆς κρίσεως τῶν νεκρῶν δι' ἀνα-
στάσεως πάρεστι, ΑΠΟΚ. ια: 17,18,

ΟΤΙ Τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν τῶν ἡμερῶν μας εἶ-
ναι ἐκπληρώσεις προφητειῶν κ.ἄ.

Ἀλλὰ ὅχι μόνον δὲν ἀκούουν οὐδὲ ἐπιστρέφουν διὰ
νὰ ἰατρευθῶσιν, ἀλλὰ ἀνθίστανται εἰς τὸ ἄγγελμα
καὶ τοὺς φέροντας αὐτὸ καταδιώκουν καὶ θανατώ-
νουν. Διὰ τοῦτο, ἡ μεγάλη θλίψις θὰ σαρώσῃ "τὸ
καταφύγιον τοῦ ψεύδους, καὶ θὰ ἀκυρώσῃ τὴν συν-
θήκην μετὰ τοῦ θανάτου," καὶ ὁ Κύριος παραγγέλει,
" Τώρα λοιπὸν μὴ ἦσθε χλευασταί, διὰ νὰ μὴ γείνω-
σι δυνατώτερα τὰ δεσμὰ σας." ΗΣ. κη:17,18,22. Ἡ
Βασιλεία τοῦ Θεοῦ τὴν ὁποῖαν προσευχώμεθα νὰ ἔλ-
θῃ, ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἀνατεῖλει ὥς ὁ ἥλιος με-
ῖσαι εἰς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, χαρίζων εἰρήνην, ὑ-
γείαν καὶ ζωὴν αἰώνιον εἰς πάντας τοὺς ὑπακούον-
τας τοῦ Προφήτου Εκείνου. ΠΡΑΞ. γ:23.

Ἡ παραβολὴ τῶν οὐ- βάτων καὶ ἐριφίων.

MATΘ. κε:31-46.

ΠΑΡΑΒΟΛΗ τῶν προβάτων καὶ ἐριφίων ἐξε-
λέγη διὰ τὸ ἐπὶ κεφαλῆς μάθημα τῆς Γρα-
φῆς, καὶ ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καλῶν
ἔργων χάριν τῶν ἄλλων, καὶ ἐξηγεῖ ὅτι ταῦτα λο-
γίζονται ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὡς ὑπηρεσία ἀποδιδομένη
εἰς Αὐτόν. Καθὼς αὕτη ἡ ἀρχὴ ἐφαρμόζεται, ἡ παρα-
βολὴ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ νὰ διδάξῃ ὡφέλιμα
μαθήματα διὰ τὸ παρὸν. Ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως,
αὕτη ἡ παραβολὴ θὰ ἔχῃ τὴν πραγματικὴν αὐτῆς ἐκ-
πλήρωσιν κατὰ τὸν Χιλιετῆ Αἰῶνα, καθόλα τὰ χίλια
ἔτη τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἡ εἰσαγωγὴ τῆς παραβολῆς εἶναι ὅτι "Ὅταν ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάν-
τες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε θὰ καθίσῃ
ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ ἐνώπιον αὐ-
τοῦ θέλουσι συναθροισθῇ πάντα τὰ ἔθνη." MATΘ. κε:
31,32. Τοῦτο ἐνδεικνύει, ὅτι ἡ παραβολὴ εἶναι ἐ-
ξεικόνισις πραγμάτων ἅτινα λαμβάνουσι χώραν μετὰ
τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν

τῆς Βασιλείας Του.

Ἡ παραβολὴ δὲν εἶναι ἐξεικόνισις τῆς διαχω-
ρήσεως τῶν ἀκολουθῶν τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τοὺς ἀπίστους,
διότι, ὅταν τὸ ἔργον τῆς κρίσεως τὸ ἐνταῦθα ἐξει-
κονιζόμενον θὰ λάβῃ χώραν, οἱ ἀληθεῖς ἀκόλουθοι
τοῦ Ἰησοῦ τοῦ παρόντος Αἰῶνος θὰ εἶναι ἤδη μετ'
Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου Του. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀναφε-
ρόμενοι ὡς "οἱ ἄγγελοι" δηλ. ἀγγελιοφόροι. Ὁ Παῦ-
λος ἔγραψε "Δὲν γνωρίζετε ὅτι οἱ ἅγιοι θὰ κρίνω-
σι τὸν κόσμον;" A.KOP.ς:2. Ὁ Ἰησοῦς σαφῶς ἐδήλω-
σεν, ὅτι οἱ πιστοὶ τούτου τοῦ Αἰῶνος δὲν θὰ ἔλ-
θωσιν εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ κόσμου. ΙΩΑΝΝ.ε:24.

"Πάντα τὰ ἔθνη" ἐπομένως τῆς παραβολῆς, ἅτινα
καθ' ὅλην τὴν μέλλουσαν περίοδον τῆς κρίσεως χωρί-
ζονται, ὡς ὁ ποιμὴν χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ ἐ-
ρίφια του, ἀντιπροσωπεύουσιν ὅλον τὸν κόσμον. Ἡ
ἐτυμηγορία κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον δὲν θ' ἀποφασί-
σθῇ ἐπὶ βάσεως διαγωγῆς τῆς παρελθούσης ζωῆς των,
ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τρόπου ἐν τῷ ὁποίῳ θέλουσι συμπερι-
φερθῇ εἰς τοὺς νόμους τῆς βασιλείας, τότε ἐν ἰσ-
χύει, ὅταν ὁ Κύριος καθίσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δό-
ξης Του.

Οὐδὲν μάθημα τῆς Γραφῆς, μονομερῶς περιγράφει
πάσας τὰς ἀληθείας αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἀνά
χεῖρας ὑπὸ ἐξέτασιν θέμα μας. Ἐκεῖνοι οἵτινες ἀ-

ποδεικνύονται ἄξιοι νὰ εἶναι τὰ "πρόβατα" ταύτης τῆς παραβολῆς, ἔχουσι χρεῖαν ἀποδοχῆς τοῦ Χριστοῦ ὡς Λυτρωτοῦ αὐτῶν καὶ ὑπακοῆς τῶν νόμων τῆς Βασιλείας Του. Ἀλλὰ ταῦτα τὰ σημεῖα δὲν ἀναφέρονται ἐν τῇ παραβολῇ. Ἐν τῇ παραβολῇ τὸ σημεῖον ὅπερ κατ'ἰδίαν τονίζεται εἶναι ἡ λειτουργία τοῦ νόμου τῆς ἀγάπης καὶ βοηθείας, ὡς αὐταὶ αἱ ἰδιότητες ἀντιτίθενται εἰς τὴν ἰδιοτέλειαν.

Οἱ κτώμενοι τῶν προσόντων ὡς "πρόβατα" βλέπουσι τὰς ἀνάγκας τῶν ἄλλων καὶ ἀνταποκρίνονται εἰς ἐκείνας τὰς ἀνάγκας μὲ τὸν κάλλιστον τρόπον ὃν δύνανται. Οὕτως ἀποδεικνύουσι τὸν ἐνθουσιασμόν των διὰ τὰς διευθετήσεις τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ ὑποίᾳ μέσῳ ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀνορθωτικῆς πειθαρχίας, ἡ ἐγῴστικὴ ἰδιοτέλεια τῆς φυλαυτίας καὶ ἀδιαφορίας τῶν ἀναγκῶν τῶν ἄλλων, ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς ἀγάπης. Οἱ ὑπηρετοῦντες ἄλλους, συμφώνως πρὸς τὴν παραβολὴν, εὐρίσκονται ἐν τοιαύτῃ ἐγκαρδίῳ ἁρμονίᾳ μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀρωγῆς τῶν ἄλλων, ὥστε σπανίως κατανοοῦσιν ὅτι βοηθοῦντες ἐτέρους, πράττουσι τὸ ἀσύνηθες. Βεβαίως δὲν κατανοοῦσιν, ὅτι τοιαύτῃ ὑπηρεσίᾳ θὰ ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὡς ἀποδιδομένη εἰς Αὐτόν.

Ἐκεῖνοι τῆς παραβολῆς οἵτινες εὐρίσκουσιν ἐαυτοὺς μὲ τὸ μέρος τῶν "ἐριφίων" εἶναι ἀκριβῶς τὸ

ἀντίθετον. Δὲν βλέπουσιν ἢ ἀγνοοῦσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὑπηρετήσωσιν ἄλλους, ἐπομένως πράττουσιν οὐδὲν καλὸν εἰς τοὺς ἔχοντας χρεῖαν συνανθρώπους αὐτῶν, ἅν καὶ ὑπάρχουσιν ἄφθονοι εὐκαιρίαι εὐεργεσίας. Ἡ παραβολὴ ἐξεικονίζει, ὅτι κατὰ τὴν ἐρχομένην χιλιετῇ κρίσιν, αἱ ἐν γένει καταστάσεις τοῦ κόσμου δὲν θὰ τελειοποιηθῶσιν αἰφνιδίως. Θὰ ἀπαιτηθῇ οὐσιωδῶς ὅλη ἡ χιλιετηρὶς. Κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου ἐκείνου, οἱ νεκροὶ θὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν ζωὴν καὶ θὰ χρειασθῇ ὅπως αἱ ὑλικάι αὐτῶν ἀνάγκαι, διὰ τινὰ καιρὸν, ἐφοδιασθῶσιν ὑπὸ τῶν ζώντων συναδέλφων των. Ὡς ἐκ τούτου θὰ παρουσιασθῶσι πολλαὶ εὐκαιρίαι διὰ τὰς ἀγαπώσας καρδίας νὰ ὑπηρετήσωσι καὶ καταστῶσιν ἄρωγοὶ τῶν ἐχόντων χρεῖαν. Ἀλλὰ τὰ "ἐρίφια" τῆς παραβολῆς θ' ἀποτύχωσι νὰ ἴδωσι ταύτας τὰς εὐκαιρίας.

"Τὰ πρόβατα" λαμβάνουσιν αἰώνιον ζωὴν καὶ τὴν βασιλείαν ἣτις ἡτοιμάσθη χάριν αὐτῶν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἐκείνην τὴν βασιλείαν οἶαν ὁ Θεὸς ἐχορήγησεν εἰς τοὺς προπάτοράς μας καὶ τὴν ὁποίαν ἀπώλεσαν ἔνεκα τῆς παρακοῆς. Τὰ "ἐρίφια" ἀποκόπτονται ἐκ τῆς ζωῆς καὶ ἀποτυγχάνουσι νὰ λάβωσι τὴν ἀρχικὴν των κληρονομίαν. Ρίπτονται εἰς τὸ "αἰώνιον πῦρ." Τοῦτο εἶναι ἡ τιμωρία των. Τὸ πῦρ εἶναι σύμβολον καταστροφῆς καὶ ἐνταῦθα ἔχομεν σύμβολον αἰωνίου ὀλέθρου. ΠΡΑΞ. γ:22,23.

Τὸ χρυσοῦν μας ἐδάφιον εἶναι ἐπὶ τοῦ σημείου. Εἶναι ἀληθὲς σήμερον καὶ θὰ εἶναι ἀληθὲς εἰς τὸν ἐπόμενον Αἰῶνα, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπόδειξις τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἐν ταῖς καρδίαις ἐκείνων οἵτινες κλείουσι τὰ σπλάχνα τῆς συμπαθείας των, καὶ ἀρνοῦνται νὰ βοηθήσωσι τοὺς ἐνδεεῖς ὅταν ἔχωσι τὴν εὐκαιρίαν. "Ἀς προσπαθήσωμεν νὰ πληρωθῶμεν μὲ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, οὕτως ὥστε νὰ ἴδωμεν καὶ χρησιμοποιήσωμεν τὰς εὐκαιρίας μας νὰ κάμωμεν τὸ καλὸν εἰς ἄλλους, ὡς αὐταὶ ἔρχονται εἰς ἡμᾶς.

Ὅθεν ἡ παραβολὴ τῶν προβάτων καὶ ἐριφίων ἐφαρμόζεται εἰς τὴν Χιλιετῇ Βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ, διότι τότε θὰ ἀποδειχθῇ ἡ κατάστασις τῆς καρδίας ἐνδὲς ἐκάστου εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ, διὰ νὰ λάβωσιν τὴν ἐπιδοκίμασίαν τῆς αἰωνίου ζωῆς ἢ τὴν ἀποδοκίμασίαν καὶ ἀποκοπὴν ἐκ τῆς ζωῆς.

"Ἐλθετε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην εἰς ὑμᾶς βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.."

Καὶ θέλουσιν ἀπέλθει οὗτοι -τὰ πρόβατα- εἰς ζωὴν αἰώνιον, οἱ δὲ -τὰ ἐρίφια- εἰς κόλασιν αἰώνιον."

MATΘ. κε:34,46.

Κόλασις δὲν σημαίνει πῦρ καὶ θεῖον, βασανισμόν, ἀλλὰ ἀποκοπὴ ἐκ τῆς ζωῆς, "αἰώνιον κόλασιν, Δεύτερον θάνατον.

Περὶ καρδίας.

" Μετὰ πάσης φυλάξεως φύλαττε
τὴν καρδίαν σου, διότι ἐκ ταύ-
της προέρχονται αἱ ἐκβάσεις τῆς
τῆς ζωῆς." ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ Δ:23.

---ooo---

ΠΟΙΟΝ πιστὸν ὄργανον, καὶ πολύτιμον
μέλος τοῦ σώματος εἶναι ἡ καρδία ὥσ-
τε ὁ Οὐράνιος ἡμῶν Πατὴρ νὰ λέγῃ,

" Ὑἱὲ μου, δὸς τὴν καρδίαν σου εἰς
ἐμὲ, καὶ ἅς προσέχωσιν οἱ ὀφθαλ-
μοὶ σου εἰς τὰς ὁδοὺς μου."

ΠΑΡ. κγ:26.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ὥραν καὶ δευτερόλεπτον,
ἡ μικρὰ αὕτη μηχανὴ πομπάρεται αἷμα εἰς ὅλοκληρον
τὸ σῶμα εἴτε κινούμεθα εἴτε κοιμώμεθα. Δὲν παρα-
πονεῖται διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ καιροῦ, δὲν τὴν
ἐνδιαφέρει διὰ κοινωνικὴν πρόνοιαν, οὐδὲ ζητᾷ
ἡμέρας διακοπῶν, ἑορτῶν ἢ πανηγύρεων. Ἐργάζεται
καλλίτερον ὅταν λαμβάνῃ καλλιτέραν περιποίησιν,
πλὴν εἰς πάσας τὰς ἀντιξόους περιστάσεις ἀνανε-
εῖ ἐφεδρικᾶς δυνάμεις, τὰς ὁποίας μόνον αὕτη γνω-
ρίζει, καὶ ἐξακολουθεῖ πάλλουσα.

‘Ὅποσον ἐξαρτώμεθα ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῆς καρδίας! Ἐὰν χάσωμεν ἕναν ὀφθαλμὸν, ἕν ὠτίον, μίαν χεῖρα, ἕναν πόδα, δυνάμεθα νὰ ζῶμεν καὶ ὑπάρχωμεν διὰ τοῦ ἑτέρου. Πλὴν ἡ ὅλη ὑπαρξὶς μας ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καρδίας καὶ τῆς καλῆς αὐτῆς λειτουργίας.

Τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι περίπου ὡς γρόνθος ἀνθρώπου, καὶ ζυγίζει 70 περίπου δράμια. Ἐχει τέσσαρα δωμάτια, καὶ κτυπᾷ -πάλλη- 70 φορὰς τὸ λεπτόν, 4,200 φορὰς τὴν ὥραν, 100,800 τὸ ἡμερονύκτιον, καὶ 36,792,000 παλλμοὺς τὸ ἔτος. Ὅταν τὸ ἄτομον ἔχει φθάσει τὸ 70ον ἔτος, ἡ καρδιά ἔχει πάλλη 2,575,440,000 παλλμοὺς. Τὸ ποσὸν τοῦ αἵματος ὅπερ ἡ καρδιά πομπάρη εἰς ἕν ἔτος εἶναι 650-000 χιλ. γαλλόνια. Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ καρδιά παράγει δυνάμεις ἐντὸς 12 ὥρῶν ἱκανὰς νὰ ὑψώσουν βάρος ἐκ τῆς γῆς 65 τόνων, ἕνα πόδα.

Ὑπολογίζεται ὅτι, ὅταν τὸ ἄτομον ἀναπαύεται τελείως δωδεκάωρον νύκτα, σῶζει 20,000 παλλμοὺς. Λέγεται ἀπὸ ἐπιστήμονας ὅτι, τὸ αἷμα διοχετεύεται διὰ τῶν αἰμοφόρων ἀγγείων τοῦ σώματος μήκους 12,000 μιλίων. Τὸ μικρὸν καὶ θαυμαστὸν τοῦτο ὄργανον ὅπερ ἀενάως ἐργάζεται νύκτα καὶ ἡμέραν, δύναται νὰ ἐξασθενήσῃ διὰ παραμελήσεως, καταχρήσεως καὶ ἀσθενειῶν, καὶ ἐντούτοις, ἐὰν τῆς δοθῇ εὐκαιρία, ἐργάζεται μετὰ πιστότητος ἕως ὅτου, ἔτη

ἀκαταπαύστου ἀγῶνος παύσῃ πλέον νὰ πάλλῃ, σταμα-
τᾷ διὰ παντὸς. Ἄπαξ δὲ παύσῃ οὐδὲν ἰσχύει πλέον
διὰ τὴν ἐπαναλειτουργίαν αὐτῆς. Πόσον, ὅθεν, σο-
βαροὶ οἱ λόγοι,

" Μετὰ πάσης φυλάξεως φύλαττε τὴν καρδίαν
σου, διότι ἐκ ταύτης προέρχονται αἱ ἐκ-
βάσεις τῆς ζωῆς." ΠΑΡ. δ:23.

Τὸ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦτο χωρίον, ἀναφέρεται ἰδι-
αιτέρως, εἰς τὰς βαθεῖας σκέψεις, νοδὸς καὶ θε-
λήσεως, βουλήσεως, ἅτινα ὁ Πατὴρ ζητᾷ ἀπὸ καθι-
ερωμένα Αὐτοῦ τέκνα. Καθὼς τὴν καρδίαν τὴν μο-
λύνουν μικρόβια καὶ ἀσθένειαι οὕτω τὴν διάνοιαν,
τὰς σκέψεις, τὰς μολύνουν κακοὶ λογισμοὶ. Καὶ

" Καθὼς φρονεῖ τις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοιοῦ-
τος καὶ εἶναι." ΠΑΡ. κγ:6.

Καὶ πάλιν,

" Ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ
τὸ στόμα." Διότι,

" Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ
τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐκφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ
κακὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ κακοῦ θησαυροῦ τῆς
καρδίας αὐτοῦ ἐκφέρει τὸ κακόν."

Διότι

" Ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ
τὸ στόμα." ΛΟΥΚ. γ:45.

" Ἐνόσω ἡ καρδιά (ὁ νοῦς, ἡ θέλησις) εἶναι ἁγία,

"έν ἁρμονίᾳ μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης,
 - δηλ. ἐνὸς τὸ σπέρμα τῆς ἀποκυήσεως ἡμῶν, τὸ
 πνεῦμα τῆς ἀγιότητος, ἐξακολουθεῖ ἐν ἡμῖν, -ὁ
 νέος νοῦς δὲν δύναται νὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν ἁμαρ-
 τίαν, τὰς κακὰς σκέψεις- ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι
 καὶ θὰ εἶναι ὁ ἄσπονδος αὐτῆς ἐχθρὸς." R.99.53.

" Καίτοι δὲ ἡ ὑπακοὴ ἐκδηλοῦται ἐν τῇ καθημερι-
 νῇ ζωῇ, ἐν τούτοις ἡ ὑπακοὴ αὕτη εἶναι ὑπακοὴ
 π-ρ-ο-θ-έ-σ-ε-ω-ς, ἡ ἐ-λ-ή-σ-ε-ω-ς, καὶ
 κ-α-ρ-δ-ι-α-ς, τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος ζητεῖ πα-
 ρὰ τοῦ ἀφιερωμένου Αὐτοῦ λαοῦ." R.99.92.

MANNA IOYA. 11,16.

Αἱ σκέψεις, διαλογισμοὶ ἔρχονται εἰς τὴν δι-
 άνοιαν ἡμῶν, πλὴν οὐδέποτε πρέπει νὰ ἀφήνωμεν
 αὐτὰς νὰ καρποφορήσουν. Εἴπὲ τις ποτε, "Δὲν δυ-
 νάμεθα νὰ ἐμποδίσωμεν τὰ πετεινὰ ἀπὸ τοῦ νὰ πε-
 τῶσιν ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν ἡμῶν, ἀλλὰ δυνάμεθα
 νὰ ἐμποδίσωμεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ νὰ καθίσωσιν καὶ κά-
 μωσιν φωλεὰς εἰς τὰς κεφαλὰς μας."

Κ Α Κ Ο Λ Ο Γ Ι Α

Κακολογία εἶναι δολοφονία τοῦ ὀνόματος τοῦ
 κακολογουμένου. Ἡ Γραφή ὀνομάζει τὴν κακολογίαν
 "καταλαλιάν." Ἀναγινώσκωμεν,

" Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλους ἀδελφοί, ὅστις κα-
 ταλαλεῖ ἀδελφὸν καὶ κρίνει τὸν ἀδελφὸν αὐ-
 τοῦ, καταλαλεῖ τὸν Νόμον, καὶ κρίνει τὸν
 Νόμον, καὶ εἰς τὴν κρίνῃς τὸν Νόμον, δὲν εἶσαι
 ἐκτελεστῆς τοῦ Νόμου, ἀλλὰ κριτῆς. Εἰς εἰ-

" ναι ὁ Νομοθέτης, ὁ δυνάμενος νὰ σώσῃ καὶ ἀπολέσῃ, σὺ τίς εἶσαι ὅστις κρίνεις τὸν ἄλλον;" ΙΑΚΩΒΟΣ δ:11.

Ὁ κακολογῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισεῖ αὐτὸν, καὶ ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἶναι ἀνθρωποκτόνος. Α.ΙΩΑΝΝ. γ:15. Εἶπε τις, " Ὁ κλέπτων τὸ βαλάντιον τοῦ ἄλλου κάμνει αὐτὸν πτωχόν, ὁ κακολογῶν κλέπτει τὸ καλὸν ὄνομα τοῦ ἄλλου καὶ ἀφήνει αὐτὸν νεκρόν. Ὁ κακολογῶν οὐδὲν κερδίζει ἐκ τῆς κακολογίας του." " Ὅστις ἀκούει κακολογίαν δι' ἀπόντα φίλον, καὶ δὲν ὑπερασπίζεται αὐτὸν, εἶναι χειρότερος τοῦ κακολογοῦντος." Ὁ Δαβὶδ λέγει μεταξὺ ἄλλων ὅτι, ὅστις θέλει νὰ κατοικήσῃ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ Αὐτοῦ, πρέπει,

" Νὰ μὴ καταλαλῇ διὰ τῆς γλώσσης αὐτοῦ, μηδὲ νὰ πράττῃ κακὸν εἰς τὸν φίλον αὐτοῦ, μηδὲ νὰ δέχῃται ὄνειδισμὸν κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ." ΨΑΛΜ. ιε:3.

Ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν κατὰ σάρκα Ἰσραὴλ, ἀπηγόρευε τὴν κακολογίαν καὶ συκοφαντίαν, λέγων,

" Δὲν θέλεις περιφέρεισθαι συκοφαντῶν μεταξὺ τοῦ λαοῦ σου." ΛΕΥΙΤ. ιθ:16.

Διὰ νὰ ἔχῃ ἡ καρδιά ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα νὰ λέγουν τὰ χεῖλη πρέπει νὰ τηροῦνται οἱ λόγοι εἰς τὴν προτροπὴν τοῦ Παύλου ὅστις λέγει, " Τὸ λοιπὸν ἀδελ-

φοι, ὅσα εἶναι ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα καθαρὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὖφημα, ἂν ὑπάρχῃ τις ἀρετὴ, καὶ ἐὰν τις ἔπαινος, ταῦτα συλλογίζεσθε." ΦΙΛΙΠΠ. δ:8.

Εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι τινὰ ἀληθῆ, ἀλλὰ νὰ μὴ εἶναι σεμνὰ οὐδὲ εὖφημα διὰ νὰ τὰ λέγωμεν ἢ σκεπτώμεθα, οὐδὲ νὰ συλλογίζώμεθα, διότι οὐδὲ νὰ τὰ λέγωμεν φέρουν καλὸν, οὐδὲ νὰ τὰ σκεπτώμεθα ὠφελοῦν. Ἀγιασμός καρδίας, νοῦς, καὶ διανοίας εἶναι ἀπαραίτητον στοιχεῖον συγκληρονομίας μετὰ τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ εἶναι αἱ σκέψεις, τὸ σύνολον τῶν αἰσθημάτων τὰ ὅποια ὁ Πατὴρ ζητεῖ ἀπὸ ἑκαστον πιστὸν Αὐτοῦ τέκνον. Καὶ ὅταν δίδωμεν τὴν καρδίαν μας εἰς τὸν Κύριον, τότε δίδομεν τὸ πᾶν εἰς Αὐτόν. Ὡς καθαρίζωμεν ὅθεν τὴν καρδίαν μας διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, ὥς ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ προτρέπει ἡμᾶς,

" Ἐχοντες λοιπὸν, ἀγαπητοὶ, ταύτας τὰς ἐπαγγελίας, ἃς καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐκπληροῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ."

B.KOPINΘ. ζ:1.

Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν,

" Ἐκ τῶν λόγων σου θέλεις δικαιωθῆ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου θέλεις καταδικασθῆ."

MATΘ. ιβ:37.

"Πάντες οἱ λόγοι ἡμῶν λαμβάνονται παρὰ τοῦ Κυρίου, ὡς δείκτης τῆς καταστάσεως τῆς καρδίας ἡμῶν. Ἐὰν οἱ λόγοι ἡμῶν εἶναι ἐπαναστατικοί, ἢ κακόπιστοι, ἐλαφροὶ, χωρὶς κρίσιν, ἀγενεῖς, ἀγνώμονες, ἀνόσιοι, ἢ ἀκάθαρτοι, τότε ἡ καρδία κρίνεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν, ἣτις λέγει,

"Ἐκ τῆς ἀφθονίας τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ."

Ὡς ἀτελῇ ὄντα δὲν δυνάμεθα πάντοτε νὰ εἴμεθα τέλειοι ἐν λόγῳ καὶ πράξει. Παρ' ὅλας τὰς καλὰς ἡμῶν προσπαθείας συχνάκις πλανώμεθα, τόσον ἐν λόγῳ ὅσον καὶ ἐν πράξει. Ἐν τούτοις ὅμως ἡ τελεία ὑποδουλαγωγῆσις τῶν λόγων ἡμῶν καὶ διαγωγῆς, δέον νὰ ἐπιτυγχάνεται δι' ἀγρύπνου καὶ πιστῆς προσπαθείας."

MANNA ΦΕΒΡ.14. R.1938.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΥΙΟΘΕΣΙΑ, ΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ἰωάννης ἔγραψεν, "Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶδομεν καὶ ἤκούσαμεν, ἀπαγγέλλομεν πρὸς ἐσᾶς διὰ τὸ ἔχῃτε καὶ σεῖς κοινωνίαν μεθ' ἡμῶν, καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡμῶν εἶναι μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Α.ΙΩ. α:β.

Ἐκ τοῦ χωρίου τούτου μανθάνομεν ὅτι ἡ χριστιανικὴ κοινωνία εἶναι τριπλῆς φύσεως. Εἶναι μετὰ τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς, καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ Του Ἰησοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἐν Χριστῷ, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνει τὰς ἰδίας εὐλογητὰς σχέσεις μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ. Ἡ λέξις "κοινωνία" ὡς ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐδάφια ταῦτα, ἐμπεριέχει τὴν ἔννοιαν τῆς κοινῆς συμμετοχῆς ἢ συνεργασίας. Ὁ Ἰωάννης ἐν τῇ πραγματικότητι μᾶς λέγει, ὅσοι εἶναι ἀφιερωμένοι ἀκόλουθοι τοῦ Κυρίου, ἔχουσιν εἰσελθεῖν εἰς συνεργασίαν μετὰ τοῦ οὐρανίου Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ Του, καὶ τῶν μελῶν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ συνηθείας σκεπτόμεθα περὶ τοῦ οὐρανίου Πα-

τρὸς ὡς ἐκπληροῦντος πᾶσαν χρεῖαν ἡμῶν, καὶ χαίρομεθα εἰς τὴν ἔνδοξον ὑπόσχεσιν ἐν τῷ Λόγῳ Αὐτοῦ, ὅτι ἐνῶ ἔτι ἡμῶν ἁμαρτωλῶν ὄντων, ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ διὰ νὰ ἀποθάνῃ ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ οὕτω ἐπρομήθευσε τὴν συμφιλίωσιν ἡμῶν μετ' Αὐτοῦ.' Ἀλλὰ ὁ Ἰωάννης μᾶς μεταφέρει πέραν τούτου, ὅχι μόνον τὴν λῆψιν τῶν θείων εὐλογιῶν, ἀλλὰ βεβαιοῖ ἡμᾶς περὶ τῆς δυνατῆς συνεργασίας μετὰ τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο εἶναι στερεὰ τροφή. Εἶναι δύσκολον νὰ ἀντιληφθῇ τις τὴν πλήρη αὐτῆς σημασίαν.

Ἡ θεῖα πρόνοια ὡς φαίνεται προσδιώρισε τὸν Ἰωάννην νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ἐκκλησίαν εἰς πολλὰ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἀληθείας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνεργασίαν τῆς ἀληθείας μετὰ τοῦ Θεοῦ, ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀληθείας ἐκείνας αἵτινες ἀναφέρονται ὡς μέλη τῆς θείας οἰκογενείας. Ὁ Ἀπ. Πέτρος μεγεθύνει τὸ σημεῖον τοῦτο ἐκ τῆς ἀπόψεως τῆς μετοχῆς τῆς ἐκκλησίας εἰς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀκολούθως τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν δόξαν Αὐτοῦ.

Ὁ Ἀπ. Παῦλος σχολιάζει ἐκτεταμένως ἐκ τῆς ἀπόψεως τῆς συμμετοχῆς ἡμῶν εἰς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ ὡς συνεργᾶται τοῦ Θεοῦ. Β.ΚΟΡ.ς:1. Ἀλλὰ ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης παρουσιάζει τὸ θέμα τοῦτο ἰδιαιτέρως ἐκ τῆς ἀπόψεως ὅτι εἴμεθα μέλη τῆς Θείας οἰκογενείας ὡς υἱοὶ Αὐτοῦ, καὶ ὡς συνεργοὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ θείου σχεδίου τῆς ἀπολυτρώσε-

ως. Ἡ ἐλπίς τῆς υἱοθεσίας κατεῖχεν σπουδαίαν θέ-
σιν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰωάννου. Οὗτος ἔγραψεν,
"Ἴδετε ὅποιαν ἀγάπην ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Πατὴρ ὥ-
στε νὰ ὀνομασθῶμεν τέκνα Θεοῦ." Α.ΙΩΑΝΝ.γ:1. Εἴ-
δεν εἰς αὐτὴν ἰδιαίτεραν χάριν παρὰ τοῦ οὐρανοῦ
Πατρὸς, χάριν ἣτις καθιστᾷ πρώην ἁμαρτωλὸν εὐπρόσ-
δεκτον εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Θεοῦ ὡς υἱὸν Αὐτοῦ,
καὶ συνεργάτην εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἀνθρω-
πίνου γένους εἰς ζωὴν.

Εἰς τὰ εὐαγγέλια τοῦ Ματθαίου, Μάρκου καὶ Λου-
κᾶ, ὁ Ἰησοῦς μᾶς παρουσιάζεται ὡς ὁ ὑποσχεθεὶς
μέγας Βασιλεὺς, ὡς Μεσσίας τῶν προφητειῶν, καὶ
ὡς "ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου." Ἐρχόμενοι ὅμως εἰς τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Ἰωάννου, μανθάνομεν περὶ Αὐτοῦ ὡς
τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Ἐνῶ πολλάκις σκεπτόμεθα περὶ
τοῦ Ἰωάννου ὡς τὸν ἀπόστολον τῆς ἀγάπης, ἦτο ἐ-
πίσης θεολόγος, καὶ μάλιστα πολὺ ἀκριβὴς. Συνισ-
τῶν εἰς ἡμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, μὲ
προσοχὴν μᾶς ἐρμηνεύει ποῖος ἦτο, καὶ πῶς ὡς ΛΟ-
ΓΟΣ ἐγένετο σὰρξ καὶ κατώκησεν μεταξὺ τῶν ἀνθ-
ρώπων. Ὡς ἐπίσης πῶς ὁ ΛΟΓΟΣ ἦτο "μονογενὴς παρὰ
τοῦ Πατρὸς πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας." ΙΩΑΝΝ.
α:14.

ΒΑΣΙΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΙ

Ὁ Ἰωάννης ἔδωκεν ἔμφασιν εἰς τὴν διδασκαλίαν
ταύτην. Περιγράφων καθαρῶς πῶς ὁ Ἰησοῦς ὡς Υἱὸς

τοῦ Θεοῦ ἦλθεν ἐν σαρκί, καὶ καθαρῶς ἔγραψεν πῶς οἰαδῆποτε διδασκαλία ἀρνῆται ταύτην τὴν ἀλήθειαν δὲν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ. Α.ΙΩΑΝΝ.δ:1-3. Οὕτω βλέπομεν ὅτι, ἐνῶ ὁ Ἰωάννης ἀνεγνώριζεν τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ πνεύματος τῆς ἀγάπης μεταξὺ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, δὲν ἠθέλησε νὰ παραβλέψῃ τὴν κακὴν ἐπίδρασιν τῶν ψευδῶν διδασκαλιῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῆς ἀγάπης νὰ ἐπιτρέψῃ τὰς τὴν πίστιν φθείρουσαν διδασκαλίας.

Τὸ γεγονός ἐστι ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτο Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦτο στερεὰ τροφή διὰ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ἡ πλειονότης ἐξ αὐτῶν δὲν τὴν ἐδέχθησαν. Ἡ διδασκαλία αὕτη ἦτο αἰτία λογομαχίας εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀναμφιβόλως ἐξηκολούθησεν μετὰ ταῦτα. Εἰς ΙΩΑΝΝ. ι:33 ἀναγινώσκομεν, " Περὶ καλοῦ ἔργου δὲν σὲ λιθοβολοῦμεν, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ διότι σὺ ἄνθρωπος ὢν κάμνεις σεαυτὸν Θεόν." Ἐδῶ βλέπομεν τὸ πλεόν διαφιλονικούμενον ζήτημα εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ κατέχει σπουδαίαν θέσιν εἰς τὸ γεγονός τοῦ ἐὰν τις ἐγένετο μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ ἢ οὐχί.

Ἡ πεποίθησις τοῦ Ἰωάννου ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτο Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καθίστατο εἰς τὰ ὅμματα τῶν Ἰουδαίων ὡς ἄνθρωπος βλασφημίας, καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ ἐδίδασκε ὅτι ὅσοι ἐδέχθησαν τὸν Ἰησοῦν "εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν νὰ γείνωσι τέκνα Θεοῦ".

ΙΩΑΝΝ. α:11,12. Ἦτο δύσκολον διὰ τοὺς Ἰουδαίους νὰ δεχθοῦν τὸν Ἰησοῦν ὡς Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ πόσον μᾶλλον δύσκολον θὰ ἦτο δι' αὐτοὺς νὰ δεχθοῦν τὴν ἐμπνευσμένην ἔκθεσιν τοῦ Ἰωάννου ὅτι μέλη τοῦ ἁμαρτωλοῦ γένους νὰ γείνωσι τέκνα Θεοῦ.

ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΩΡΑ

Σήμερον ὁλόκληρος ἡ κατ' ὄνομα ἐκκλησία ἐφαρμόζει τὴν ἔκφρασιν "Υἱὸς τοῦ Θεοῦ" εἰς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἡ σκέψις τῆς υἱοθεσίας ἐσφαλμένως ἐφαρμόζεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς Πατρότητος τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς ἀδελφότητος τοῦ κόσμου. Καὶ ἀποροῦμεν σήμερον ἐὰν μεταξὺ τῶν γνωριζόντων τὴν ἀλήθειαν ἔχουσι πράγματι ἀντιληφθῇ καὶ ἐκτιμῆσθαι τὴν διδασκαλίαν αὐτὴν τῆς υἱοθεσίας, καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι εἴμεθα συνεργάται τοῦ Θεοῦ.

Τὸ νὰ εἶναι τις υἱὸς Θεοῦ σημαίνει περισσότερον τῆς ἀπολυτρώσεως ἐκ τοῦ θανάτου. Τοῦτο ἔρχεται εἰς τὴν προσοχὴν ἡμῶν διὰ τῶν λόγων τοῦ Ἰησοῦ εἰς ΙΩΑΝΝ. ι:34-36. Ἐδῶ ὁ Κύριος ἀπαντῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἦτο βλάσφημος, ἠρώτησεν, " Δὲν εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν "ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ εἴσθε;" Ἐὰν ἐκείνους εἶπε Θεοὺς πρὸς τοὺς ὁποίους ἔγεινεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀναιρεθῇ ἡ Γραφή, ἐκείνους τὸν ὁποῖον ὁ Πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κό-

σμον σεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, διότι εἶπον, Υἱὸς Θεοῦ εἰμαι;"

Ἡ περικοπή τοῦ Κυρίου "Θεοὶ εἰσθε" εἶναι ἐκ τῶν ΨΑΛΜΩΝ πβ:6, καὶ μάς λέγει ὅτι ἡ προφητεία αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐδόθη. Περὶ αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, "Ἐγὼ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον σου" οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς τότε παρόντας, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας ὅσοι θὰ πιστεύσωσι εἰς Αὐτὸν διὰ τῆς μαρτυρίας Αὐτῶν. ΙΩΑΝΝ. ιζ:6-21. Ἰσχυρὰ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐναντίον τῶν Ἰουδαίων, ἀλλὰ οἱ Ἰουδαῖοι δὲν ἤσαν ἔτοιμοι νὰ δεχθοῦν τὴν ἀλήθειαν.

Ἀφοῦ ἐξήγησεν ὅτι ἦτο θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ φέρῃ εἰς τὴν θεϊὰν οἰκογένειαν πάντας τοὺς ἀληθεῖς, τοὺς πιστεύοντας εἰς Αὐτὸν, ὁ Ἰησοῦς ἐπρόσθεσε: "Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἓν εἴμεθα." ΙΩΑΝΝ. ι:30. Πάλιν εἰς ΙΩΑΝΝ. ιζ:20-24, ὁ Ἰησοῦς φανερῶνει τὸ ἐνδι-αφέρον Αὐτοῦ διὰ τοὺς μαθητὰς Του, ζητῶν παρὰ τοῦ Πατρὸς Του νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον τοῦ ἁγιασμοῦ εἰς τὴν ζωὴν αὐτῶν, ὥστε νὰ γείνωσι ἓν, καθὼς Αὐτὸς ἦτο ἓν μετὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐπὶ τῆς ἐννότη-τος ταύτης ἓν τέλει συμμετάσχουν εἰς τὴν δόξαν μετ' Αὐτοῦ. "Πάτερ, ἐκείνους τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκας, θέλω ὅπου εἰμαι ἐγὼ νὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνοι μετ' ἐμοῦ διὰ νὰ θεωρῶσι τὴν δόξαν μου, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς ἐμὲ, διότι μὲ ἠγάπησας πρὸ καταβολῆς

κόσμου." ΙΩΑΝΝ. ιζ:24.

Ὅλα ταῦτα ἔκαμον μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸν Ἰωάννην, διὰ τοῦτο ἔγραψεν,

"Δὲν ἐφανερώθη τὶ θέλομεν εἶσθαι, ἐξεύ-
ρομεν ὅμως ὅτι, ὅταν φανερωθῇ, θέλομεν
εἶσθαι ὅμοιοι μὲ αὐτὸν, διότι θέλομεν
ἰδεῖ αὐτὸν καθὼς εἶναι." Α.ΙΩ.γ:2.

Ὁ ἴδιος ὁ Ἀπόστολος μᾶς λέγει περὶ τῆς ὑ-
ποσχέσεως τοῦ Κυρίου ὅτι μετέβη διὰ νὰ ἐτοιμάσῃ
τόπον διὰ τοὺς μαθητὰς Του, καὶ ἀφοῦ ἐτοιμάσῃ
τόπον θὰ ἐπιστρέψῃ νὰ τοὺς παραλάβῃ εἰς ἑαυτὸν,
"διὰ νὰ εἰσθε καὶ σεῖς ὅπου εἶμαι καὶ ἐγὼ." ΙΩ.
ιδ:2,3.

ΠΕΡΙ ΔΟΞΗΣ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ

Ὁ Ἰωάννης ὄχι μόνον δεικνύει εἰς ἡμᾶς τὴν
υἰοθεσίαν καὶ τὰ προνόμια τῆς θείας συνεργασίας
εἰς τὰ ὅποια οἱ νικῶντες θὰ ἀπολαύσωσιν ἐν δόξει,
ἀλλὰ μᾶς παρουσιάζει ἐκ τῶν λόγων τοῦ Ἰησοῦ ὅτι
ὑπάρχει σκοπὸς ὀπισθεν τῆς υἰοθεσίας ταύτης, ἔργον
τὸ ὅποῖον πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ." Ἀληθῶς ἀληθῶς
σᾶς λέγω, ὅστις πιστεύει εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα τὰ ὁ-
ποῖα κάμνω καὶ ἐκεῖνος θέλει μάμει." ΙΩΑΝΝ. ιδ:12.
Τὸ ἔνδοξος σκέψις νὰ εἴμεθα συνεργάται τοῦ Θεοῦ
καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ εἰς τὰ ἔργα Αὐτῶν!

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε, "Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι

ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι ἐν ἡμοῖς; Τοὺς λό-
γους τοὺς ὁποίους ἐγὼ λαλῶ πρὸς ὑμᾶς ἀπ' ἑμαυτοῦ
δὲν λαλῶ, ἀλλ' ὁ Πατὴρ μου ὁ μένων ἐν ἡμοῖς αὐτὸς
ἐκτελεῖ τὰ ἔργα." ΙΩΑΝΝ. ιδ:10. Ἐκ τούτου βλέπο-
μεν ὅτι τὰ ἔργα τὰ ὅποια ὁ Ἰησοῦς ἔκαμνε δὲν ἦ-
σαν ἰδικὰ Του ἔργα, οὐχὶ, Αὐτὸς μόνον ἐκτελοῦσε
τὰ ἔργα τοῦ Πατρὸς ὡς συνεργάτης μετ' Αὐτοῦ. Καὶ
ἀκολούθως εἰς τὸ ἐδάφιον τὸ ὅποιον προηγουμένως
ἀνεφέρθη, μᾶς δίδεται ἡ καταπληκτικὴ ἔκφρασις, ὅ-
τι πάντες οἱ ἀληθῶς πιστεύοντες θὰ κάμωσιν τὰ ἴ-
δια ἔργα, ναὶ καὶ μεγαλείτερα ἔργα ἐκείνων τὰ ὅ-
ποια ὁ Κύριος ἔκαμεν μέχρι τότε. Τὶ ἔνδοξος συνερ-
γασία!

Ὁ Ἰησοῦς ἀνέστησε νεκροὺς, καὶ ἐθεράπευσε ἀ-
σθενεῖς, καὶ ἐν τῷ ὠρισμένῳ καιρῷ τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐκ-
κλησία θὰ συμμετάσχη μετ' Αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποκαταστά-
σει ὁλοκλήρου τοῦ νεκροῦ κόσμου εἰς τὴν ζωὴν. Ὁ
Κύριος προσδιορίσθη διὰ νὰ κηρύξῃ τὸν λόγον τῆς
ζωῆς, καὶ ὁ Θεὸς ἐπίσης ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς "τὸν λό-
γον τῆς διαλλαγῆς." Β.ΚΟΡ.ε:17-21, ς:1. Ὁ Ἰησοῦς
ὑπέφερε καὶ ἀπέθανε, καὶ εἶναι δι' ἡμᾶς τὸ προνό-
μιον νὰ συμπάθωμεν καὶ συναποθάνωμεν μετ' Αὐτοῦ,
θυσιαστικῶς. Εἰς αὐτὸ δίδει ἔμφασιν ὁ Παῦλος ὅ-
ταν ἔγραφε περὶ "τῆς κοινωνίας τῶν παθημάτων Αὐ-
τοῦ." ΦΙΛΙΠΠ. γ:10.

Ἡ λέξις "κοινωνία" δὲν σημαίνει μόνον τὴν

ἀνταλλαγὴν σκέψεων περὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ συνεργασίαν μετ' ἀλλήλων, βασιζομένης ἐπὶ τῆς συνεργασίας ἡμῶν μετὰ τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ διεξαγωγῇ τοῦ θείου σχεδίου. Εἶναι ἐπ' ἀνάγκης εἰς ἡμᾶς νὰ ἐξετάσωμεν καλῶς τὴν ζωὴν ἡμῶν ἵνα συμμορφώμεθα μὲ τοὺς ὅρους τῆς συνεργασίας, καὶ ὅτι θὰ ἐξακολουθῶμεν νὰ εἴμεθα ἄξιοι τῆς μεγάλης ταύτης εὐνοίας τοῦ Θεοῦ, ἥτις μᾶς ἔκαμεν υἱοὺς καὶ συνεργάτας Αὐτοῦ.

Τ Ο Α Γ Γ Ε Λ Μ Α

Εἰς Α.ΙΩΑΝΝ.α:5.δ Ἀπόστολος μᾶς δίδει τὴν σπουδαιότητα τῶν ἀληθειῶν τὰς ὁποίας ἔμαθεν ἐκ τῆς ζωῆς καὶ τῆς διδαχῆς τοῦ Ἰησοῦ. Οὗτος ἔγραψε,

" Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐπαγγελία τὴν ὁποίαν ἡκούσαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλομεν πρὸς ἑσᾶς. Ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχει οὐδεμία."

Καὶ ἀκολουθῶς λέγει,

" Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ περιπατῶμεν ἐν τῷ σκότει, ψευδόμεθα καὶ δὲν πράττομεν τὴν ἀλήθειαν. Ἐὰν ὅμως περιπατῶμεν ἐν τῷ φωτὶ καθὼς αὐτὸς εἶναι ἐν τῷ φωτὶ, ἔχομεν κοινωνίαν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ, καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας." ΙΩΑΝΝ. α:6-7.

Ἡ λέξις "φῶς" εἶναι συνώνυμος μὲ τὴν "ἀλήθειαν." Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, "Ὁ λόγος ὁ ἰδικὸς σου

εἶναι ἀλήθεια. ΙΩΑΝΝ. ιζ:17. Ὁ λόγος τῆς ἀληθείας, τοῦ φωτὸς, τοῦ θεοῦ σχεδίου διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

Ἡ ἀλήθεια αὕτη, ἥ τὸ φῶς, ἔρχεται εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ ζῶντος καὶ γραπτοῦ λόγου. Ὁ γραπτὸς λόγος εἶναι Ἡ ΓΡΑΦΗ, καὶ ὁ ζῶν λόγος εἶναι ὁ Ἰησοῦς. Οὗτος μᾶς ἔδωκε τελείαν ἐξήγησιν τοῦ γραπτοῦ λόγου, διὰ μέσου τοῦ ὁποῖου δυνάμεθα νὰ ἀντιληφθῶμεν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ βαδίσωμεν εἰς τὰ ἴχνη Αὐτοῦ. Ὁ Ἰωάννης ἔγραψεν,

" Ἐν αὐτῷ ἦτο ζωὴ, καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων." ΙΩΑΝΝ. α:4.

Οὗτος εἶχε ζωὴν διότι ἦτο ὑπὸ τὴν εὐνοίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἦτο ὑπὲρ αὐτοῦ. "Ζωὴ ὅμως εἶναι ἐν τῇ εὐμενείᾳ Αὐτοῦ." ΨΑΛΜ. λ:5.

ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ὁ Ἰησοῦς προσηυχήθη διὰ τοὺς μαθητὰς Του εἰπὼν,

" Ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ὁ λόγος ὁ ἰδικὸς σου εἶναι ἀλήθεια. Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἑμαυτὸν, διὰ νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν τῇ ἀληθείᾳ." ΙΩΑΝΝ. ιζ:17-19.

Ἐδῶ φανεροῦται ὅτι, ἡ ἐνότης τοῦ Ἰησοῦ μετὰ

τοῦ Πατρὸς ἦτο καλῶς ἐδραιωμένη, διὰ τῆς ἁγιαστικῆς δυνάμεως τῆς ἀληθείας.

Ἐὰν περιπατῶμεν ἐν τῷ φωτὶ, τὸ ὅποῖον πηγάζει ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦ γραπτοῦ Λόγου Αὐτοῦ, καὶ καθὼς παρεδειγματίσθη διὰ τοῦ Λόγου τῆς Ζωῆς, ἔχομεν κοινωνίαν καὶ συνεργασίαν μετ' ἀλλήλων. Α.ΙΩΑΝΝ.α:7. Καὶ τὸ ἔνδοξος συνεργασία αὕτη! Περὶ μιᾶς ἀπόψεως αὐτῆς ὁ Ἰησοῦς εἶπε,

" Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον."
ΙΩΑΝΝ. ιζ:18.

Δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν τὴν πραγματικότητα τῆς συνεργασίας ἣτις ἐκφράζεται εἰς τοὺς λόγους τούτους; Βεβαίως οὐχὶ ὡς πρέπει, ἀλλὰ αὕτη ἐμπερικλείει τὸ ἔνδοξον προνόμιον τῆς συνεργασίας μετὰ τοῦ Πατρὸς διὰ τὴν καταλλαγὴν τοῦ κόσμου.

ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ

Ὁ Ἀπόστολος ἀντελήφθη τὴν δυσκολίαν τῆς πίστεως ἡμῶν εἰς τὸ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι πράγματι ἔχομεν μέρος εἰς τὸ θεῖον σχέδιον τὸ κατεργαζόμενον διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν μελῶν τοῦ σώματος Αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο, ἀφοῦ μᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι, ἔὰν περιπατῶμεν ἐν τῷ φωτὶ, θὰ ἀπολαμβάνωμεν τὴν ἔνδοξον ταύτην συνεργασίαν τῆς θείας οἰκογενείας, ἀμέσως προσέθεσε," Καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης

ἁμαρτίας." A.ΙΩΑΝΝ.α:7. Οὕτω μᾶς ἔθεσεν εἰς θέ-
σιν ἁγιωσύνης ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἔνθα οἱ κό-
ποι καὶ θυσίαι ἡμῶν νὰ εἶναι εὐπρόσδεκτοι εἰς
Αὐτόν. Εἰς τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον ὁ Ἀπόστολος ἐ-
πιβεβαιοῖ τοῦτο λέγων, "Καὶ αὐτὸς εἶναι ἰλασμὸς
περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ οὐχὶ μόνον περὶ τῶν
ἡμετέρων, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου." A.ΙΩΑΝΝ.
β:2. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι, ἐνῶ εἴμεθα ἀτελεῖς, δυ-
νάμεθα νὰ γίνωμεν "υἱοὶ Ὑψίστου," συνεργάται
μετ' Αὐτοῦ.

Διὰ νὰ περιπατῇ τις ἐν τῷ φωτὶ, καὶ νὰ ἁγια-
σθῇ διὰ τῆς ἀληθείας, χρειάζεται ὑπακοή. Ὁ Ἰωάν-
νης ἔγραψεν. "Ὅστις λέγει, ἐγνώρισα αὐτόν, καὶ
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ δὲν φυλάττει, ψεύστης εἶναι,
καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια δὲν ὑπάρχει." A.ΙΩΑΝΝ.β:4.
Καὶ εἰς ταῦτα προσθέτει, "Ὅστις ὅμως φυλάττει
τὸν λόγον αὐτοῦ, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θε-
οῦ εἶναι τετελειωμένη. Ἐν τούτῳ γνωρίζομεν ὅτι
εἴμεθα ἐν αὐτῷ." ἐδ. 5. Οὕτως ὁ Ἰωάννης συνδέει
τὴν ὑπακοὴν ἡμῶν εἰς τὴν ἀλήθειαν μὲ τὴν ἀνάπτυ-
ξιν ἡμῶν τῆς θείας ἀγάπης εἰς ζωὴν ἡμῶν καὶ τῆς
μετ' ἀλλήλων συμπεριφορᾶς. "Ὅστις ἀγαπᾷ τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν
αὐτῷ δὲν εἶναι. Ὅστις ὅμως μισεῖ τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ ἐν τῷ σκότει εἶναι, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπα-
τεῖ, καὶ δὲν ἐξεύρει ποῦ ὑπάγει, διότι τὸ σκό-

τος ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. "Α.ΙΩΑΝ.β:10-11.

ΤΟ ΦΩΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ

Αἱ ἐκφράσεις "φῶς" καὶ "ἀγάπη" εἶναι στενῶς συνδεδεμέναι. Τὸ ἀληθές φῶς, τὸ φῶς εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς κατοικεῖ, εἶναι τὸ φῶς τὸ ἀποκαλύπτων τὴν θεϊαν ἀρχὴν τῆς ἀγάπης ὡς τὴν κινητήριον δύναμιν ὁλοκλήρου τοῦ σχεδίου τῆς ἀπολυτρώσεως. Ἀποτυχία νὰ ποτισθῶμεν μὲ τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς ἀγάπης, φανερῶνει ἀνυποταξίαν εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. Διὰ νὰ εἴμεθα πιστοὶ, πρέπει νὰ κυβερνώμεθα ὑπὸ τῶν ὅρων τῆς κοινωνίας καὶ συνεργασίας. Ὁ Ἰωάννης ὁδηγεῖτο ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς ἀγάπης, ἀλλὰ δὲν ἐδίστασε νὰ φανερώσῃ τοὺς μεταξὺ αὐτῶν διαστρεβλωτὰς τῆς ἀληθείας. Εἶπεν ἐπίσης ὅτι ὑπάρχουν μεταξὺ αὐτῶν ψευδοδιδάσκαλοι καὶ ψευδοπροφῆται. Α.ΙΩΑΝΝ.β:16-19, δ:1-3. Ἀληθὴς ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς πολλάκις ἀπαιτεῖ νὰ κρούσωμεν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου.

Ἡ θεία ἀγάπη πρέπει νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς πᾶσαν φάσιν τῆς συνεργασίας ἡμῶν μετὰ τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ μετ' ἀλλήλων. Ἡ ἀγάπη ἥτις ὁδηγεῖ εἰς θυσίαν, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῶν ἀδελφῶν, εἶναι ἡ θειοειδὴς ἀγάπη. Ὁ Ἰωάννης ἔγραψε, Ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔβαλε, καὶ ἡμεῖς χρεωστοῦμεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν νὰ βάλλωμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας.

" Μετανοεῖτε διότι ἐπλησί-
ασεν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρα-
νῶν." ΜΑΤΘ. γ:1-12.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ τῆς Βασιλείας εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πλέον σπουδαιότερα θέματα ὁ-
λοκλήρου τῆς Γραφῆς. Εἶναι τὰ εὐχάριστα νῦν ὅτι ὁ Θεὸς τῶν οὐρανῶν σκοπεύει νὰ ἰδρύσῃ παγκόσμιον Κυβέρνησιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ διὰ μέσου τῶν ἀντιπροσώπων Αὐτοῦ ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης θὰ λάβῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ εὐλογηθῇ μὲ εἰρήνην, εὐτυχίαν, χαρὰν καὶ αἰώνιον ζῶην. Αὕτῃ ἡ θεία κυβέρνησις εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἀνθρώπου συμπεριλαμβάνετο εἰς τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὅτι διὰ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ θέλουσιν εὐλογηθῇ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ΓΕΝ. ιβ:3.

Πολλάκις ἀναφέρεται εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην ὡς ἡ "Βασιλεία τῶν οὐρανῶν." Τοῦτο εἶναι διότι ἡ παγκόσμιος αὕτη κυβέρνησις θὰ ἰδρυθῇ διὰ τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας τοῦ Θεοῦ. Εἰς μίαν ἐκ τῶν προφητειῶν, ἡ βασιλεία αὕτη τῶν οὐρανῶν παρισ-

τάνεται ὡς ὄρος τὸ ὅποιον θὰ σκεπάσῃ ὀλόκληρον τὴν γῆν. ΔΑΝ. β:35,44.

Ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἦτο ὁ πρῶτος ὅστις ἐκήρυξε τὴν παρουσίαν τοῦ προφητευθέντος Μεσσίου. Εἰς τὸ χρυσοῦν ἡμῶν χωρίον ὁ Ἰωάννης ἐζήτησε ἀπὸ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ νὰ μετανοήσουν, διότι ἐπλησίασεν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἡ Κυβέρνησις αὕτη τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, δὲν ἦτο διὰ νὰ ἀρχίσῃ κατὰ τὴν πρώτην παρουσίαν, ἀλλὰ τώρα ὁ Βασιλεὺς εἶναι παρὼν, καὶ ἡ ἐτοιμασία διὰ τὴν Βασιλείαν ἤρχισεν.

Ὁ λαὸς Ἰσραὴλ θὰ ἔχῃ σπουδαίαν θέσιν εἰς τὴν Βασιλείαν, ἀλλὰ εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως πρῶτον μετανοήσουν ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐπιστρέψουν εἰς τὸν Θεόν. Οὕτω βλέπομεν τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν νὰ κηρύττῃ μετάνοιαν. Πολλοὶ ἔτρεχον νὰ ἀκούσουν τὸν Ἰωάννην, ἀλλὰ ὡς φαίνεται ὀλίγοι ἐδέχθησαν τὸ ἀγγελμα αὐτοῦ ἐκ καρδίας διὰ νὰ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ ἀκολουθήσουν τὸν Ἰησοῦν. Ἐρρέθη περὶ ἐκείνων οἵτινες ἔγειναν ἀκόλουθοι τοῦ Ἰησοῦ ὅτι "τοῖς ἐδόθη ἐξουσία νὰ γείνωσιν τέκνα Θεοῦ." ΙΩΑΝΝ.α:11,12. Ἀργότερον ὁ Ἀπ. Παῦλος ἐξήγησεν ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι κληρονόμοι τοῦ Θεοῦ, καὶ συγκληρονόμοι μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ θὰ συμβασιλεύσουν μετ' Αὐτοῦ. ΡΩΜ.η:16, 17, Β.ΠΕΤΡ. β: 11,12.

Ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἦτο πολὺ αὐστηρὸς πρὸς τοὺς Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους καὶ Σαδδουκαίους τῶν ἡμερῶν Του. Οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ἦσαν οἱ θρησκευτικοὶ ἡγέται τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἦσαν ὑπεύθυνοι διὰ τὴν στάσιν καὶ τὰς πεποιθήσεις τοῦ Ἰσραὴλ ὡς ἓν ὅλῳ. Ἦτο ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν αὐτῶν ὅταν ὁ Ἰσραὴλ ἀπέρριψε τὸν Ἰησοῦν ὡς τὸν Μεσσίαν αὐτῶν. Τοῦτο ὁδήγησε ἀκολούθως εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐν γένει Ἰουδαϊκῆς πολιτικῆς.

Ὁ Ἰωάννης δραματικῶς προεῖδεν καὶ προεῖπεν τοῦτο, λέγων,

"Ἡδὴ ἡ ἀξίνη κεῖται πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων. Πᾶν λοιπὸν δένδρον μὴ κάμνων καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Ἐγὼ μὲν σᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν. Ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος εἶναι ἰσχυρότερός μου, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ βαστάσω τὰ ὑποδήματα. Αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρὶ." ΜΑΤΘ. γ: 10, 11.

Ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ οἵτινες μετηνόησαν καὶ ἔγειναν μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν ἐβαπτίσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. ΠΡΑΞ. α: 5, β: 1-4. Τὸ βάπτισμα τοῦ πυρὸς ἦλθεν εἰς τοὺς ἀπίστοις Ἰουδαίους ἐν τῇ μεγάλῃ θλίψει ἣτις κατέφαγε τὸ ἔθνος των τὸ 70-73 μ.Χ. Τοῦτο δεικνύεται εἰς τὸ 12ον ἐδ. τοῦ μαθήματός μας, ἔνθα οἱ πισ-

τοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔλαβον τὸ βάπτισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ παρομοιάζονται ὡς ὁ σῖτος ὁ συναθροισθεὶς εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατεκάη ἐν πυρὶ ἀσβέστῳ.

Καθὼς ὁ σῖτος καὶ τὸ ἄχυρον, ἔνθα ἐνταῦθα ἀναφέρεται, εἶναι συμβολικὰ, οὕτω καὶ τὸ πῦρ εἶναι συμβολικὸν-σύμβολον τοῦ καιροῦ τῆς θλίψεως ἣτις ἐπῆλθεν ἐπὶ τοῦ ἔθνους, ὅτε τὰ στρατεύματα τοῦ Τίτου τεσσαράκοντα ἔτη ἀπὸ τῆς καθιερώσεως καὶ σταυρώσεως τοῦ Ἰησοῦ, κατέστρεψαν τελείως τὸν Ἰσραὴλ ὡς ἔθνος καὶ αὐτὴν τὴν πόλιν αὐτῶν Ἱερουσαλὴμ κατεδάφησαν, καὶ τὸν ναδὸν δὲν ἄφησαν λίθον ἐπὶ λίθον, καθὼς ὁ Ἰησοῦς προεφήτευσεν. Ἡ προφητεία αὕτη δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν κοινῶς πιστευομένην δοξασίαν τῶν αἰωνίων βασάνων τῶν σκοτεινῶν αἰώνων.

Τὸ πῦρ ἀναφέρεται ὡς "ἄσβεστον", διότι τίποτε δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ συγκρατήσῃ τὴν καταστρεπτικὴν δύναμιν τοῦ εἰσβολέως τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἔνθα καὶ ὁ Ναδὸς κατεστράφη, ὡς προείπωμεν. Οἱ ἀδήποτε πυρκαϊὰ ἣτις δὲν δύναται νὰ περιορισθῇ προτοῦ φέρει τὴν τελείαν καταστροφὴν, συμβολίζεται ὡς "ἄσβεστον πῦρ."

Μαρμαρίζαι.

ΚΑΤΑ τοὺς πρώτους αἰῶνας τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς, ὁπότε οἱ διωγμοὶ καὶ αἱ θανατώσεις εἰς τοὺς πιστοὺς χριστιανοὺς ἐπεβάλλοντο παρὰ τῶν ἀρχῶν, εἶπε τις ἐν ἐξορίᾳ εὐρισκόμενος εἰς κάποιον ὅστις μετέβη διὰ νὰ παρηγορήσῃ αὐτὸν: Ἐξεδιώχθην ἐκ τῆς πόλεως ἀλλὰ δὲν λυποῦμαι διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Ἐὰν μὲ πριονίσουν, ἔχω τὸν Ἡσαΐαν διὰ παράδειγμα. Ἐὰν μὲ ρίψουν εἰς τὴν θάλασσαν, θὰ ἐνθυμοῦμαι τὸν Ἰωνά. Ἐὰν μὲ ρίψουν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς, θέλω βλέπει τοὺς τρεῖς παῖδας ὑποφέροντας τὰ ἴδια. Ἐὰν μὲ ρίψουν εἰς τὰ θηρία, θὰ ἐνθυμοῦμαι τὸν Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων. Ἐὰν μὲ λιθοβολήσουν, θὰ ἔχω ἐνώπιόν μου τὸν πρωτομάρτυν Στέφανον. Ἐὰν μὲ ἀποκεφαλίσουν τὰ ἴδια ἔπαθεν καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς, ὁ Ἰάκωβος, καὶ ὁ Παῦλος. Ἐὰν ἀφαιρέσουν τὰ ὑπάρχοντά μου, ἄς τὸ πράξουν, γυμνὸς ἐξῆλθον καὶ γυμνὸς θὰ ἐπιστρέψω.

otto

ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

"Ἐλθετε
πρὸς με πάν-
τες οἱ κοπι-
ῶντες καὶ πεφορ-
τισμένοι, καὶ ἐγὼ θέ-
λω σᾶς ἀναπαύσει. Ἄρατε τὸν
ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε παρ'
ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμὶ καὶ ταπεινὸς
τὴν καρδίαν, καὶ θέλετε εὐρεῖ ἀνάπαυσιν
ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν." MATΘ. ια:28,29.

ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

MATΘ. ια:20-30

Α ΣΧΟΛΙΑ τοῦ Ἰησοῦ περὶ τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως, ὡς περιγράφονται εἰς τὰ ἐδάφια 20-27 τοῦ μαθήματος τούτου, ἀποκαλύπτουν τὴν κοινὴν γνώμην περὶ τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως ὡς ἐν-τελῶς ἐσφαλμένην. Κατὰ τὴν παράδοσιν, ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως θὰ εἶναι εἰκοσιτετράωρος, ὁπότε ἅγιοι καὶ ἁμαρτωλοὶ θὰ φερθοῦν πρὸ τοῦ θρόνου διὰ νὰ δικασθοῦν. Ἡ θεωρία αὕτη διδάσκει ὅτι οἱ ἅγιοι θὰ ἀμοιφθῶσιν μὲ οὐράνιον οἶκον, ἐνῶ οἱ ἁμαρτωλοὶ θὰ ριφθοῦν εἰς τὰ αἰώνια βάσανα τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ θείου διὰ νὰ βασανίζωνται αἰωνίως. Ἐν τῇ πραγματικότητι τοῦτο θὰ εἶναι παράλογον, διότι ὡς αὐτοὶ πιστεύουν, τὸ μέλλον ἐνδὸς ἐκάστου ἔχει σφραγισθῇ καὶ ἀποφασισθῇ κατὰ τὸν θάνατον του.

Πόσον ὅμως διαφέρουν τὰ σχόλια τοῦ Ἰησοῦ. Ἐπετίμησεν τὸν λαὸν εἰς μερικὰς πόλεις τοῦ Ἰσρα-

ἦλ διότι δὲν ἐδέχθησαν τὸ ἄγγελμα τὸ δοθὲν εἰς αὐτοὺς καὶ νὰ μετανοήσουν ἐκ τῆς ἁμαρτίας. Τότε ἐξήγησεν εἰς αὐτοὺς ὅτι θὰ εἶναι ἐλαφροτέρα διὰ τὴν Τύρον καὶ τὴν Σιδῶνα καὶ τὰ Γόμορα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπὸ ὅτι θὰ εἶναι διὰ τοὺς Ἰσραηλίτας ἢ τιμωρία.

Ὁ λαὸς τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος καὶ τῶν Γομόρων δὲν ἐλάτρευον τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Δὲν γνωρίζομεν πολλὰ περὶ τῆς θρησκείας αὐτῶν, ἀλλὰ γνωρίζομεν ὅτι τὰ Σόδομα κατεστράφησαν διὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὅτι, ἐὰν τὰ θαύματα τὰ ὅποια ἐγένοντο εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐγίνοντο εἰς τὰς τρεῖς ταύτας πόλεις, θὰ μετανοοῦσαν. Ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲν προσεπάθησε νὰ φέρῃ αὐτὰς εἰς μετάνοιαν. Ἀπέθανον ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν. Ἐν τούτοις ὁ Ἰησοῦς μᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι θὰ εἶναι ἐλαφροτέρα ἢ κρίσις τῶν πόλεων τούτων, ἀπὸ ὅ,τι θὰ εἶναι διὰ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ οἵτινες ἀπέρριψαν Αὐτὸν. Ἡ κρίσις αὕτη δὲν θὰ εἶναι μόνον καταδίκη διὰ τὰ προηγούμενα ἔργα αὐτῶν, ἀλλὰ θὰ εἶναι καιρὸς εὐκαιρίας νὰ λάβωσι γνῶσιν τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ὑπακούοντες εἰς Αὐτὸν λάβωσι τὸ δῶρον τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Τοῦτο καθαρῶς περιγράφεται εἰς ΙΩΑΝΝ.ε:28,29, ἔνθα ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὅτι οἱ πράξαντες τὰ ἀγαθὰ θὰ ἐγερθοῦν "εἰς ἀνάστασιν ζωῆς" οἱ δὲ τὰ φαῦλα, οἱ ἁμαρτωλοὶ "εἰς ἀνάστασιν κρίσεως." Ἐκεῖνοι οἵτινες ἀπέθανον ἁμαρτωλοὶ, ὡς οἱ Σοδομίται καὶ πάντες οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀδὰμ, θὰ ἐγερθῶσιν ἐκ τοῦ ὕπνου τοῦ θανάτου, θὰ διδαχθῶσι καὶ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ὑπακούσωσιν. Ἐὰν ἀκολουθήσουν τὴν ὁδὸν ταύτην, θὰ ἀποκατασταθοῦν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην τελειότητα, καὶ θὰ ζοῦν αἰωνίως. Ἐὰν ἐκουσίως ἀπομακρυνθοῦν τοῦ Χριστοῦ, καὶ παρακούσουν τοὺς νόμους τῆς Βασιλείας, θὰ ἐπιστρέψουν καὶ πάλιν εἰς τὸν θάνατον, "θέλουσι ἐξολοθρευθῇ ἐκ τοῦ λαοῦ."
ΗΡΑΞ. γ:23.

Ἐν τῇ κρίσει καὶ δοκιμασίᾳ ταύτῃ, θὰ εἶναι εὐκολότερον διὰ τοὺς Σοδομίτας καὶ ἄλλους οἵτινες δὲν εἶχον ἀρκετὴν γνῶσιν περὶ Θεοῦ, ἀπὸ ὅτι θὰ εἶναι διὰ τοὺς Ἰσραηλίτας οἵτινες ἔλαβον περισσότερον φῶς, καὶ ἰδιαιτέρως οἱ Ἰσραηλίται τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰησοῦ, ὅστις ἦτο τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ μετανοήσωσιν καὶ εὐλογηθῶσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
ΡΩΜ. ια:25-33.

Τὸ χρυσοῦν ἡμῶν χωρίον ἀναφέρεται εἰς τοὺς "κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους." Τοῦτο καλῶς ἐξεικονίζει τὴν κατάστασιν τοῦ Ἰσραὴλ ὑπὸ τὸν νόμον. Ὁ νόμος ἦτο τὸ μέτρον τῆς ἰκανότητος ἐνὸς τελείου ἀνθρώπου, καὶ οἱ Ἰσραηλίται, καθὼς καὶ ὅλος ὁ κόσμος, εἶναι ἀτελεῖς, μέλη τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου γένους. Ἐπὶ πλέον τοῦ βάρους τοῦ νόμου, οἱ Ἰσραηλίται τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰησοῦ, εἶχον καὶ τὰ βάρη τὰ ὅποια οἱ ἀρχιεροὶ αὐτῶν, οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ἐπέθετον ἐπ' αὐτῶν.

Εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ἀπευθύνετο ὅταν εἶπεν, "Ἀρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε παρ' ἐμοῦ, διότι πρῶτος εἶμαι καὶ ταπεινὸς τὴν καρδίαν καὶ θέλετε εὐρεῖ ἀνάπαυσιν ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν." Εἰς ἄλλην περίπτωσιν ὁ Ἰησοῦς ἐξήγησεν εἰς τοὺς ἀκροατὰς Του, ὅτι ἐὰν ἤθελον νὰ γίνωσι μαθηταὶ Του, ἔπρεπε νὰ ἀρνηθοῦν ἑαυτοὺς, νὰ λάβωσι τὸν σταυρὸν τοὺς, καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσωσι. ΜΑΤΘ. ις: 24.

Διὰ τὴν πράξιν τὴν ταύτην, σημαίνει νὰ βαδίσῃ εἰς τὴν στενὴν ὁδὸν τῆς θυσίας. Δὲν εἶναι εὐκολὸς ὁδὸς, ἀλλὰ ἔχουν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι αἱ κάλλισται αὐτῶν προσπάθειαι, ἂν καὶ ἀτελεῖς, εἶναι εὐπρόσδεκτοι διὰ τοῦ Χριστοῦ, ὅστις καὶ κάμνει τὸ φορτίον ἐλαφρόν.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΞΕΓΕΙΡΕΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΝ

Πολλοὶ θρησκευτικοὶ διδάσκαλοι τῶν ἡμερῶν μας

συμβουλεύουν τὸν λαὸν νὰ ἐνωθῇ μὲ μίαν ἐκκλησιαστικὴν ἀπόχρωσιν διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ λάβωσι ὑλικὴν ὠφέλειαν, μεγαλειτέραν ἐπιρροὴν εἰς τὴν κοινότητα καὶ περισσοτέρους φίλους, αὐτὰ προσφέρουν διὰ νὰ ἐλκύσουν τὸν λαὸν νὰ ἐνωθῇ μὲ μίαν τοιαύτην ἐκκλησίαν. Ἀλλὰ ἡ προτροπὴ αὕτη πολὺ μακρὰν ἀπέχη τῆς διδασκαλίας καὶ διαγωγῆς τοῦ Ἰησοῦ, ὅτις εἶπεν,

"Ὅστις εὕρῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ θέλει ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὅστις ἀπολέσει τὴν ζωὴν αὐτοῦ δι' ἐμέ -καὶ τοῦ εὐαγγελίου- θέλει εὕρεϊ αὐτήν." MATΘ. ι:39, ΛΟΥΚ. θ:23, MAT.θ:9-13, ι:17-25.

Ὁ Ἰησοῦς δὲν ὁδηγεῖτο ὑπὸ ἀνθρωπίνης σοφίας. Ἐὰν ναί, δὲν θὰ συναναστρέφετο μὲ τοὺς τελῶνας καὶ ἁμαρτωλοὺς, ὥς ἔπρατε εἰς διαφόρους περιστάσεις. Οὗτοι ἦσαν ἡ μειονότης τῶν Ἰουδαίων καὶ περιεφρονοῦντο ὑπὸ τῶν πολλῶν. Ὁ Κύριος ὅμως ἔβλεπεν ὅτι μεταξὺ τούτων ὑπῆρχον τινὲς τῶν ὁποίων ἡ καρδιά ἐπεθύμει τὴν δικαιοσύνην, καὶ οὐχὶ ὑποκρισίαν ὥς οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Ὁ Ματθαῖος ἦτο εἰς ἐξ αὐτῶν, καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐκάλεσεν νὰ γίνῃ μαθητῆς Του.

Κατακριθεὶς διὰ τὴν συναναστροφὴν Του μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ὁ Ἰησοῦς ἐξήγησεν ὅτι δὲν ἤλθε νὰ καλέσῃ δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Ὑπὸ τὴν πραγματικὴν ἀποψιν δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς δίκαιος, ὅλοι μετέσχον κληρονομικῶς τὴν ἁμαρτίαν καὶ παράβασιν τοῦ Ἀδὰμ. Ἀλλὰ οἱ Φαρισαῖοι ἐθεώρουν ἑαυτοὺς δικαίους. Αὐτοὶ ἔλεγον ὅτι ἦσαν ὑγιεῖς, καὶ δὲν εἶχον χρεῖαν ἱατροῦ. Ὁ Ἰησοῦς ὅμως ἐγνώριζε ὅτι ἡ καρδιά αὐτῶν δὲν ἦτο εἰς καλὴν κατάστασιν διὰ νὰ λάβωσι τὸ ἄγγελμα, τὸ ἄγγελμα Αὐτοῦ. Ἐγνώριζεν ἐπίσης ὅτι, μεταξὺ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν εὕρισκοντο ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ ἀκούσωσι τὸ ἄγγελμα διότι ἀ-

ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην βοηθείας τὴν ὁποίαν
θα ἐλάβανον παρ' Αὐτοῦ.

Βεβαίως ὁ Ἰησοῦς δὲν ὑπηρέτησε μόνον τοὺς τελώνας ἢ μίαν μόνον τάξιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Ἦτο ἐπίσης εἰσιερχόμενος νὰ βοηθήσῃ πάντα Φαρισαῖον ὅστις θὰ ἤθελε βοήθειαν, ἀλλὰ δὲν ἐφοβεῖτο νὰ κηρύξῃ τὴν ἀλήθειαν ἀνεξαρτήτως ποῖοι ἦσαν οἱ ἀκροαταὶ Του. Ὁ Ἰησοῦς κατεφέρετο κατὰ τῆς πλάνης, καὶ ἦτο κίρυξ τῆς μὴ δημοφιλοῦς ἀληθείας. Τοῦτο ἦτο τὸ ὁποῖον ἠγείρει τὸν ἀνταγωνισμόν ἐναντίον Του. Ἀπεκάλυψε τὴν ὑποκρισίαν τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, καὶ αὐτοὶ φοβούμενοι διὰ τὴν θέσιν των μεταξὺ τοῦ λαοῦ, διήγειρον τὸ πλῆθος ἐναντίον Του, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸν ἐθανάτωσαν.

Ὁ Ἰησοῦς προειδοποίησε τοὺς μαθητὰς Του νὰ μὴ ἀναμένουν διαφορετικὴν μεταχείρησιν ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀπὸ ὅ,τι Αὐτὸς ἐλάβανεν. Αἱ πικραὶ καταδιώξεις αἱ περιγραφόμεναι εἰς τὸ δεῦτερον μέρος τῶν ἐδαφίων τοῦ μαθήματός μας, ἐπῆλθεν ἐπὶ τῶν μαθητῶν Του οὐχὶ μόνον εἰς τὴν ἀρχέγονον ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καθ' ὅλους τοὺς σκοτεινοὺς αἰῶνας εἰς πάντα ἀκόλουθον Αὐτοῦ. Εἰς τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη, ἡ θρησκευτικὴ μισαλοδοξία κατὰ μέγα μέρος καθησύχασεν, ἅν καὶ οἱ κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον δὲν εἶναι δημοφιλεῖς, ἀλλ' οὐδὲ καὶ προσπαθοῦν νὰ εἶναι.

Οἱ πιστοὶ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ἦσαν πρόθυμοι νὰ θυσιάσθωσιν ἀκολουθοῦντες τὰ ἴχνη Αὐτοῦ. Δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν εὖνοιαν τοῦ κόσμου. Τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ προσπάθεια αὐτῶν εἶναι νὰ θησαυρίσουν θησαυροὺς εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἡ μόνη μέθοδος νὰ κάμῃ τις τοῦτο εἶναι νὰ θυσιάσῃ τὰ πάντα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Κυρίου. Τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον τὸ χρυσοῦν ἡμῶν χωρίον δίδει ἔμφασιν. Ἐκ τῆς ἀπόψεως τῆς σοφίας τοῦ κόσμου, ἡ σκέψις τοῦ νὰ χάσῃ

τις τὴν ζωὴν αὐτοῦ διὰ τὴν εὐρίαν αὐτὴν, εἶναι παράλογος. Ἡ ἀνθρωπίνη σοφία ὑπαγορεύει τὴν κάμῃ τις τὸ πᾶν διὰ τὴν εὐρίαν τὴν ζωὴν αὐτοῦ, δηλ. τὴν ζήτησιν πάντοτε τῆς καλλεῖτερας συμφέροντα τῆς ζωῆς ταύτης. Ἀλλὰ ὁ Ἰησοῦς ἐφάνερωσε ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη θὰ κάμῃ τινὰ τὴν χάσιν τὴν ζωὴν αὐτοῦ διὰ τὴν εὐρίαν αὐτὴν.

Πρέπει νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅμως ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν ὁμίλησε τοὺς λόγους τούτους εἰς τὸν λαὸν γενικῶς, ἀλλὰ εἰς ἐκείνους οἵτινες θὰ γίνωσι μαθηταὶ Του. Οὗτοι καλοῦνται νὰ λάβωσι τὸν σταυρὸν των καὶ νὰ ἀκολουθήσωσι τὸν Ἰησοῦν μέχρι θανάτου. ΡΩΜ. 8:25. Ὁ θάνατος Αὐτοῦ ἦτο θυσιαστικὸς, καὶ οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ ἔχουν τὸ προνόμιον νὰ συναποθάνωσιν μετ' Αὐτοῦ, ἐνισχυόμενοι ὑπὸ τῆς ἐλπίδος τῆς συμβασιλείας μετ' Αὐτοῦ. Εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος εἶπε, "Γίνου πιστὸς μέχρι θανάτου, καὶ θέλω σοὺ δώσει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς." ΑΠΟΚ. β:10.

Εἶναι καθαρὸν λοιπὸν, ὅτι ὡς μαθηταὶ τοῦ Κυρίου, ἡ ἐλπίς ἡμῶν κεῖται ἐν τῇ ἀναστάσει. Τότε θὰ λάβωμεν δόξαν, τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν. ΡΩΜ. β:7. Ἀλλὰ ἡ ἐλπίς αὕτη τότε μόνον θὰ πραγματοποιηθῇ ἐὰν χάσωμεν τὰς ψυχὰς μας τώρα, θυσιαζόμενοι μέχρι θανάτου. Διὰ τὸν Χριστιανὸν, ἡ ὁδὸς τῆς ζωῆς εἶναι διὰ θυσιαστικοῦ θανάτου, ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου Αὐτοῦ.

---ooo---

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΠΛΗΣΙΟΝ

" Καὶ περιήρχετο ὁ Ἰησοῦς ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, διδάσκων καὶ κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν μετὰ τοῦ λαοῦ." MATΘ. 8:23, MATΘ. 8:12-25.

Λαμβάνομεν τὸν τίτλον τοῦτον τοῦ παρόντος μαθήματος ἀπὸ τὸ 17ον ἐδάφιον ἔνθα ὁ Ἰησοῦς ἀναφέρεται ὡς εἰπὼν, "Ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν." Ὁ Ἰησοῦς ἦτο Βασιλεὺς, καὶ ἀφοῦ ἦτο παρῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἀρχίζων τὸ προπαρασκευαστικὸν ἔργον τῆς Βασιλείας, ἦτο λογικὸν νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι πλησίον.

Ὁ Ἰησοῦς εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, "τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τὸ ὁποῖον φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον." ΙΩΑΝΝ. α: 9, η:12. Τὸ ἔργον τοῦ φωτισμοῦ τοῦ κόσμου δὲν ἔχει ἀκὸμη ἐκπληρωθῇ, ἀλλὰ τότε, εἰς τὴν Πρώτην Παρουσίαν, ὀλίγοι μόνον ἐφωτίσθησαν, καὶ ἡ προφητεία αὕτη κατὰ μέρος ἐξεπληρώθη. ἐδ. 12-16, ΗΣΑΙΑΣ θ:1,2. Ἐνῶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ ὁποίου συνεμειγνύετο καὶ ἐδίδασκε, εἶδεν τὸ μέγα φῶς τῆς προφητείας, ἀλλ' οὐχὶ ὅλοι, ὀλίγοι ἐκ τοῦ λαοῦ εἶδον, διότι ὁ Σατανᾶς ἐτύφλωσε μὲ τὸ σκότος τῆς πλάνης τὰς διανοίας αὐτῶν. B.KOP. δ:4.

Ἐντούτοις μερικοὶ ἐδέχθησαν καὶ εὐλογήθησαν ὑπὸ τοῦ εὐαγγελίου τῆς βασιλείας, καθὼς ὁ Ἰησοῦς ἐδίδαξεν αὐτοὺς, καὶ ἔγειναν ἡ ἀπαρχὴ τοῦ μικροῦ ποιμνίου, οἱ ὅποιοι θὰ ζήσουν καὶ βασιλεύσουν μετὰ τοῦ Χριστοῦ, ὅταν ἡ βασιλεία ἐγκαθιδρυθῇ. ΛΟΥΚ. ιβ:32, ΑΠΟΚ. κ:4,6. Τὰ ἐδ. 18-22, μᾶς φέρουν εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Πέτρου καὶ Ἀνδρέα, Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Οὗτοι ἦσαν ἀλιεῖς, καὶ εἰς τὸν Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν εἶπεν, "Ἐλθετε ὀπίσω μου καὶ θέλω σᾶς κάμει ἀλιεῖς ἀνθρώπων." Δὲν ἦτο τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ ὅπως πάντες οἱ ἀλιεῖς συλλάβουν ὅλους τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης κατὰ τὸν εὐαγγελικὸν τοῦτον αἰῶνα. Οὐχὶ, διότι ὁ Ἰησοῦς εἰς μίαν παραβολὴν Του εἶπεν ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦ αἰῶνος θὰ ὑπάρξῃ ἐκλογὴ μετὰ τῶν συλληφθέντων ἰχθύων, καὶ μερικοὶ θὰ ριφθῶσι πάλιν εἰς τὴν θάλασσαν. MATΘ. ιγ: 47,48. Τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς

Πρώτης Παρουσίας, ἦτο ἡ κλήσις καὶ ἐκλογὴ ὀλίγων διὰ νὰ βασιλεύσουν μετ' Αὐτοῦ. Ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν γίνεται διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ εὐαγγελίου τῆς Βασιλείας. Διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ εὐαγγελίου πᾶς μαθητὴς εἶναι καὶ "ἀλιεὺς ἀνθρώπων."

Ὁ Ἰησοῦς ἦτο ζηλωτὴς εἰς τὸ ἔργον τοῦ κηρύγματος τοῦ εὐαγγελίου. Εἰς τὸν καιρὸν, τὸν ἀναφερόμενον εἰς τὰ ἐδάφια ταῦτα, εὕρισκετο εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τὸ βόρειον μέρος τῆς Παλαιστίνης. Ἐδίδασκε εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ ὅπουδῆποτε τοῦ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία. Τὸ ἄγγελμα Αὐτοῦ ἦτο "τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας" ὅπερ ἦτο τὰ ἀγαθὰ νέα τῆς προθέσεως τοῦ Θεοῦ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ παγκόσμιον Κυβέρνησιν εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, ἣτις θὰ φέρῃ ὑγείαν καὶ αἰώνιον ζωὴν εἰς πάντας ὅσοι θὰ ὑπακούσουν εἰς τοὺς νόμους αὐτῆς.

Ὁ Ἰησοῦς ὄχι μόνον ἐδίδασκε διὰ λόγου, ἀλλὰ εἶχε καὶ τὴν δύναμιν νὰ κάμνῃ θαύματα, διὰ νὰ παραδειγματίσῃ τὴν σημασίαν τοῦ ἀγγέλματος Αὐτοῦ. Μετὰ τὴν Πεντηχοστὴν, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἐθεράπευσαν τινὰ ὅστις ἦτο χωλὸς ἐκ γενετῆς, τοῦ Πέτρου ἐξηγοῦντος ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ θὰ ἔλθῃ "ἀποκατάστασις πάντων," προσθέτων ὅτι ταῦτα ἐλάλησαν πάντες οἱ προφῆται τοῦ Θεοῦ ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως κόσμου. ΠΡΑΞ. γ: 1-21.

Οἱ καιροὶ τῆς ἀποκαταστάσεως εἶναι ἡ περίοδος τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἔνθα αἱ ὑποθέσεις τοῦ κόσμου θὰ διακυβερνῶνται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ, καὶ καθὼς ὁ Πέτρος ἐξήγησεν, ὅτι ὅλοι οἱ προφῆται προεῖπον τὰς εὐλογίας τῆς ἀποκαταστάσεως, αἰτίγες θὰ φθάσουν καὶ ἐπεκταθοῦν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἦτο κατάλληλον λοιπὸν διὰ τὸν Ἰησοῦν νὰ παραδειγματίσῃ τὸ ἄγγελμα Αὐτοῦ διὰ θαυμάτων.

Ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν ἐπίσης προελέχθη ὑπὸ τῶν προφητῶν ὅτι θὰ λάβῃ χῶραν κατὰ τοὺς καιροὺς

τῆς ἀποκαταστάσεως πάντων, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη-
σε μερικοὺς ἐκ τοῦ ὕπνου τοῦ θανάτου διὰ τὴν πα-
ραδειγματίσῃ τὸ ἔργον τοῦ μέλλοντος. Ἐνῷ ὁ λόγος
Αὐτοῦ ἦτο ἰσχυρὸς, ἔγεινεν ἰσχυρότερος διὰ τῶν
θαυμάτων τὰ ὁποῖα ἔκαμνεν.

Δὲν ἦτο τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ὅπως οἱ μαθηταὶ
Του ἐξακολουθοῦν τὰ θαύματα. Οἱ ἀπόστολοι ἔκαμον
θαύματα ἐπὶ τινὰ καιρὸν, ἀλλ' ὅταν αὐτοὶ ἐκοιμή-
θησαν ἐν τῷ θανάτῳ, ταῦτα ἔπαυσαν. Χαίρωμεν ὁ-
μῶς διότι ἐν τῇ βασιλείᾳ ταῦτα θὰ γίνωνται παγ-
κοσμίως.

---ooo---

ΟΙ ΠΕΙΡΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

" Τότε ὁ Ἰησοῦς λέγει πρὸς αὐτὸν-τὸν Σατα-
νᾶν- Ὑπαγε Σατανᾶ, διότι εἶναι γεγραμμέ-
νον "Κύριον τὸν Θεὸν σου θέλεις προσκυνή-
σει, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει." ΜΑΤΘ. 8:10 8:1-11.

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐβαπτίσθη, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἦλθεν ἐπ' Αὐτοῦ, καὶ οἱ "οὐρανοὶ ἠνοίχθησαν εἰς
Αὐτὸν. Τότε ἀπεκαλύφθησαν εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ
Ἰησοῦ αἱ μεγάλαι ἀλήθειαι περὶ τοῦ ἑαυτοῦ Του,
ὡς προελέχθησαν ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ. Εἶναι λο-
γικὸν νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἦσαν αἱ ἀποκαλύψεις
αὐταὶ αἵτινες τὸν ἔκαμον νὰ ἀποχωρισθῇ ἐκ τοῦ
κόσμου καὶ μεταβῇ εἰς τὴν ἔρημον, ἕνθα θὰ ἠδύνα-
το νὰ σκεφθῇ περὶ αὐτῶν καὶ κατανοήσῃ ἰδιαιτέρως
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦσαν τὴν διακονίαν Αὐτοῦ
εἰς τὴν ὁποίαν μάλιστα εἶχε καθιερωθῇ.

Καθὼς φαίνεται, τόσον ἀπησχολήθη μὲ τὰς σκέ-
ψεις αὐτοῦ, ὥστε δὲν ἔφαγε ἐπὶ 40 ἡμέρας, καὶ φυ-
σικῶς ἐπείνασε. Ἦτο τότε ὅτε ὁ Σατανᾶς τοῦ εἰση-
γήθη νὰ μεταχειρισθῇ τὴν δύναμιν Αὐτοῦ τὴν ὁποί-

αν ἐσχάτως ἔλαβε νὰ μεταβάλλῃ τοὺς λίθους εἰς ἄρτον διὰ νὰ κορέσῃ τὴν πείναν Αὐτοῦ. Ἀλλὰ ἕνα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὑποῖα ὁ Ἰησοῦς ἔμαθεν ἐκ τῆς μελέτης αὐτοῦ ἦτο ὅτι ἤλθε διὰ νὰ θυσιάσῃ τὴν ζωὴν Αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο θὰ ἦτο κακὸν νὰ μεταχειρισθῇ τὴν οὐρανίαν δύναμιν διὰ τὸν ἑαυτὸν Του.

Ὁ Ἰησοῦς ἐγνώριζε ὅτι τὴν ἀποκτηθεῖσαν ταύτην δύναμιν θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν μεταχειρισθῇ πρὸς ἰατρευσιν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Τοῦτο θὰ μετέδιδε εὐλογίας εἰς τοὺς ἄλλους. Διὰ τὸν ἑαυτὸν Του ὅμως ἡ ἀποστολὴ ἦτο νὰ θυσιάζεται, τὸ ὁποῖον τελικῶς θὰ τὸν ἔφερεν εἰς τὸν θάνατον. Τὸ πραγματικὸν ἐνδιαφέρον τῆς ζωῆς Του ἦτο ἡ μέλ-λουσα ζωὴ ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ ἦτο ἔτοιμος νὰ θυσιάσῃ τὴν ἐπίγειον ζωὴν Του καὶ ὅχι νὰ τὴν διαφυλάξῃ. Διὰ τοῦτο ἀπήντησεν εἰς τὸν Σατανᾶν, "Εἶναι γεγραμμένον, Μὲ ἄρτον μόνον δὲν θέλει ζῆσει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ πάντα λόγον ἐξερχόμενον διὰ στόματος τοῦ Θεοῦ." MATΘ. δ:4.

Ἀποτυχῶν ὁ Σατανᾶς εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦτον λαμβάνει τὸν Ἰησοῦν -κατ'εἰσήγησιν καὶ ὅχι κατὰ γράμμα- εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ "στήνει αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Ἐὰν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ρίψον σεαυτὸν κάτω, διότι εἶναι γεγραμμένον, ὅτι θέλει προστάξει εἰς τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ περὶ σοῦ, καὶ θέλουσι σὲ σηκῶναι ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ προσκόψῃς εἰς λίθον τὸν πόδα σου." MATΘ. δ:5,6.

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐβαπτίσθῃ, ἔλαβεν τὴν βεβαίωσιν ὅτι ἦτο Υἱὸς Θεοῦ. Ἦκουσε τὸν Πατέρα Αὐτοῦ νὰ λέγῃ, "Οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητὸς εἰς τὸν ὁποῖον εὐηρεστήθην." MATΘ. γ:17. Τοῦτο ἦτο ἀναγκαῖα καὶ πλήρης βεβαίωσις τῆς Υἱοθεσίας. Ὁ Κύριος ἀνεγνώρισεν ὅτι, τὸ νὰ πηδῇσῃ ἐκ τοῦ περυσίου τοῦ ἱεροῦ διὰ νὰ ἀποδείξῃ εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς τὸν λαὸν ὅτι εἶναι "Υἱὸς Θεοῦ" θὰ ἦτο ἀλαζο-

νικόν. Διὰ τοῦτο ἡ ἀπάντησις Αὐτοῦ εἰς τὸν Σατανᾶν ἦτο "Δὲν θέλεις πειράσει Κύριον τὸν Θεὸν σου," Εἶναι ἀξιοσημεῖωτον ὅτι εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς πειρασμοὺς, ὁ Ἰησοῦς ἐστηρίζετο εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ πράξῃ τὸ ὀρθόν.

Ὁ τρίτος καὶ τελευταῖος τῶν πειρασμῶν εἶναι λίαν σημαντικὸς. Ὁ Σατανᾶς ἔλαβεν τὸν Ἰησοῦν-διανοητικῶς-"εἰς ὅρος ὑψηλὸν καὶ δεικνύει εἰς αὐτὸν πάντα τὰ βασίλεια τοῦ κόσμου," καὶ τότε λέγει πρὸς Αὐτὸν, "Πάντα ταῦτα, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, θέλω σοὶ δώσει, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς με." Τοῦτο ἦτο πονηρὸς πειρασμὸς. Ὁ Κύριος ἐγνώριζε ὅτι ἡλθε νὰ γίνῃ βασιλεὺς τῆς γῆς, ἐγνώριζε, ὅτι θὰ ἔλθῃ καιρὸς ὅποτε ὅλα τὰ βασίλεια τοῦ κόσμου θὰ ὑποταχθοῦν εἰς Αὐτὸν. ΨΑΛΜ. β:6,7, ΑΠΟΚ. ια:5. Ἐγνώριζεν ἐπίσης ὅτι προτοῦ πάντα ταῦτα γίνωσι ἦτο ἀναγκαῖον δι' Αὐτὸν νὰ ἀποθάνῃ καὶ νὰ ἐλευθερωσῇ τὸν κόσμον ἐκ τοῦ θανάτου. Ἡ εἰσῆγησις τοῦ Σατανᾶ ἦτο νὰ γίνῃ βασιλεὺς χωρὶς νὰ ἀποθάνῃ. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐδέχθη νὰ γίνῃ βασιλεὺς ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ Σατανᾶ. Διὰ τοῦτο τοῦ ἀπήντησε, "Υπαγε Σατανᾶ, διότι εἶναι γεγραμμένον, Κύριον τὸν Θεὸν σου θέλεις προσκυνήσῃ καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει." Οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ὑπεχώρησε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰς εἰσηγήσεις τοῦ Σατανᾶ διὰ νὰ ἀποκτήσῃ δύναμιν καὶ δόξαν.

Ἐντούτοις πολλοὶ ἐκ τῶν ἀκολούθων τοῦ Ἰησοῦ ὑποχωροῦν εἰς τοὺς πειρασμοὺς τοῦ Σατανᾶ τοὺς ὁποίους προσφέρει εἰς αὐτοὺς. Πολλοὶ ὑποχωροῦσιν εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ μεταχειρισθῶσιν πνευματικὰ προτερήματα δι' ἐγωιστικοὺς σκοποὺς. Ἄλλοι προσεπάθησαν διὰ θεαματικῶν ἔργων νὰ κείσουν τοὺς ἄλλους ὅτι εἶναι οἱ εὐνοούμενοί τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἄλλοι, μεγαλείτεροι ἀριθμοί, ὑπεχώρησαν εἰς τὸν πειρασμὸν καὶ ἔλαβον ἐκ τοῦ Διαβόλου τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν τοῦ κόσμου τούτου.

Ἐπαγορεύεται σαρὰ Θεοῦ ἡ μετάγγις αἵματος;

" Κρέας ὅμως μὲ τὴν ζωὴν αὐτοῦ,
μὲ τὸ αἷμα αὐτοῦ δὲν θέλετε
φάγει." ΓΕΝ. θ:4.

---ooo---

ΟΥΤΟ καὶ ἕτερα ὅμοια χωρία τῆς Γραφῆς
χρησιμοποιοῦνται παρὰ τινων μὲ προ-
σπάθειαν ν' ἀποδείξουν ὅτι, ἡ προσφορά αἵ-
ματος πρὸς σωτηρίαν ἄλλου, μετάγγις αἵματος, ἀ-
παγορεύεται παρὰ Θεοῦ, καὶ εἶναι ἁμαρτία τόσον
μεγάλῃ ὥστε νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα αἰώνιον θάνατον.
Δικαιούμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν τοιαύτην ἐρμηνείαν ἔ-
ναντι τῆς θείας διαταγῆς ὅπως μὴ φάγωμεν ἢ πίω-
μεν τὸ αἷμα τῶν κατωτέρων ζώων;

Ἡ ἐπιστήμη τῆς μεταγγίσεως αἵματος ἐξ ἀνθρώ-
που εἰς ἕτερον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ σωθῇ ζωὴ,
δὲν ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Καταφα-
νῶς, ὅθεν, δὲν ὑπάρχει ἀπ' εὐθείας ἀναφορὰ τούτου
εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπομένως τὰ συμπεράσματα

μας εἰς τὸ ἐὰν πρέπει ἢ οὐχί, ὅπως προσηκόντως καὶ ἑναρμονίως τεθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν κατὰ γράμμα κατηγορίαν, ἐξ ἀπόψεως τοῦ Θεοῦ, ὡς ἡ ἀφομοίωσις τοῦ αἵματος τῶν ζώων διὰ τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, πρέπει νὰ βασίζωνται καθ' ὅλοκληρίαν ἐπὶ τῶν ἐπερικλειομένων ἀρχῶν μᾶλλον παρὰ ἐπὶ τῶν ἀπ' εὐθείας διακηρύξεων τῶν Γραφῶν.

Ποία κοινὴ συσχέτισις ἐμπεριέχεται εἰς τὴν πόσιν αἵματος τῶν κατωτέρων ζώων καὶ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης τῆς μεταγγίσεως αἵματος; Ἐφ' ὅσον εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ ἴδωμεν, δὲν ὑπάρχει παρὰ μόνον μία, καὶ αὕτη εἶναι ἡ λέξις "α ἱ μ α". Πέραν τούτου αἱ δύο χρήσεις δὲν ἔχουν οὐδὲν κοινὸν καθόλοκληρίαν. Ὁ Θεὸς ἀπηγόρευσε τὸν ἀρχαῖον Αὐτοῦ λαὸν ἀπὸ τοῦ νὰ πίνη τὸ αἷμα τῶν ζώων. Εἶναι ἀνθρώπινον αἷμα ὅπερ γίνεται χρήσις εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν μετάγγισιν τοῦ αἵματος. Πίνοντες τὸ αἷμα κατωτέρων ζώων καθιστᾷ ἀναγκαῖον τὸν θάνατον αὐτοῦ. Μετάγγισις αἵματος δὲν ἀπαιτεῖ τὸν θάνατον τοῦ δωρίζοντος τὸ αἷμα αὐτοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν ἄλλου ἀνθρώπου.

Αἱ διατηροῦσαι τὴν ζωὴν βιταμῖναι αἵτινες προέρχονται ἐκ τῆς πόσεως αἵματος διακλαδοῦνται εἰς τὸ σύστημα διὰ μέσου τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, τὰ ἄχρηστα σοιχεῖα ἀπορρίπτονται ἐκ τοῦ συστήματος, καὶ τοιοῦτοτρόπως τὸ αἷμα ὡς τοιοῦτον ἀποσυντί-

θεται. Εἰς τὴν μετάγγισιν τὸ αἷμα τοῦ δωρητοῦ διοχετεύεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ κυκλοφοροῦν αἷμα τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ἰδιοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ.

Τοιουτοτρόπως βλέπομεν ὅτι ἐνταῦθα δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ὁμοιότης καθολοκληρίαν μεταξὺ τῆς ἀρχαίας συνηθείας τῆς πόσεως αἵματος, ἥτις ἀπηγορεύετο παρὰ τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης τῆς μεταγγίσεως τοῦ αἵματος. Ὡς ἐκ τούτου μόνον δι' ὀριστικῆς ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς τῶν Γραφῶν δύνανται οὗτοι νὰ ἐρμηνεύσουν ὡς ἀπαγόρευσιν τὴν ἀγαθοεργίαν τῆς ἀνθρωπιστικῆς αὐτῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. Οὐδεὶς πρέπει νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν τοιαύτην ἀπαισίαν ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν τῆς διαταγῆς τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τινα ἀπὸ τοῦ νὰ λάβῃ εὐεργετήματα ἐκ τῆς μεταγγίσεως αἵματος ἐκ φόβου ὅτι θὰ παρακούσῃ τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ, καὶ τοιουτοτρόπως καταδικασθῇ εἰς τὸν "δεύτερον θάνατον."

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΕΞΙΛΑΣΜΟΥ

Εἰς ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ ιζ: 10,11 ἀναγινώσκομεν,

" Καὶ ὅστις ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ, ἢ ἐκ τῶν ξένων τῶν παροικούντων μεταξὺ σας, φάγῃ οἶονδήποτε αἷμα, θέλω στήσῃ τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον ἐκείνης τῆς ψυχῆς ἥτις τρώγει τὸ αἷμα, καὶ θέλω ἐξολοθρεῦσαι αὐτὴν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῆς, διότι ἡ ζωὴ τῆς σαρκὸς εἶναι ἐν τῷ αἵματι, καὶ ἐγὼ ἔδωκα

" αὐτὸ εἰς ἐσᾶς διὰ τὰ κάμνητε ἐξιλασμόν ὑ-
πὲρ τῆς ψυχῆς."

Ἡ ἔκφρασις "οἷονδὴποτε αἷμα" δὲν δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς περιλαμβάνουσα ἀνθρώπινον αἷμα, δι-
ότι ἀνθρώπινον αἷμα δὲν προσεφέρετο ἐπὶ τοῦ θυ-
σιαστηρίου τοῦ Ἰσραὴλ. Ἡ "ἐξιλέωσις" γενομένη διὰ
τοῦ αἵματος τῶν ζώων ἦτο τυπικῆς φύσεως μόνον,
καὶ ἐδείκνυε τὴν μέλλουσαν ἐξιλέωσιν ἣτις θὰ ἐ-
γένετο διὰ τὸν Ἀδὰμ καὶ διὰ τὸ γένος αὐτοῦ ὑπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ, διότι ἀναγινώσκομεν,

" Καὶ σχεδὸν μὲ αἷμα καθαρίζονται πάντα κατὰ
τὸν νόμον, καὶ χωρὶς χύσεως αἵματος δὲν
γίνεται ἄφεσις. Ἀνάγκη λοιπὸν ἦτο οἱ μὲν
τύποι τῶν ἐπουρανίων νὰ καθαρίζωνται διὰ
τούτων, αὐτὰ ὅμως τὰ ἐπουράνια μὲ θυσίας
ἀνωτέρας παρὰ ταύτας." EBP. θ:22,23.

Τὸ "αἷμα τῶν ταύρων καὶ τράγων" δὲν ἀφαιρεῖ
πραγματικῶς τὰς ἁμαρτίας τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἀλλ' ὁ
Θεὸς μετεχειρίσθη τὰς θυσίας ταύτας ὅπως ὑποδεί-
ξη τὸ χυθὲν αἷμα τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε ὁ Θεὸς προσέδε-
σε μεγάλην ἱερότητα εἰς τὸ αἷμα τῶν ζώων, καὶ
διὰ τὴν αἰτίαν αὐτὴν δὲν ἐπεθύμει, ὅπως οἱ Ἰσρα-
λῖται νομίσουν τοῦτο κοινὸν ἢ συνήθη τροφήν. Ἡ
ἄποψις αὕτη τοῦ τυπικοῦ αἵματος ἐχρησιμοποιήθη
ὑπὸ τοῦ Παύλου ὅπως διδάξῃ μάθημὰ τι. Ὁμιλῶν πε-
ρὶ ἐκείνων οἵτινες ἦλθον εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀλη-
θείας καὶ ἐδέχθησαν τὴν προμήθειαν τῆς χάριτος

τοῦ Θεοῦ διὰ Χριστοῦ, καὶ οἱ ὅποιοι κατόπιν ἐ-
κουσίως στρέφονται ἐναντίον τοῦ Κυρίου, ὁ ἀπό-
τολος λέγει,

"ὅπόσον χειροτέρας τιμωρίας θέλει κριθῇ ἁ-
ξίος ὁ καταπατήσας τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ
νομίσας κοινὸν τὸ αἷμα τῆς διαθήκης μὲ τὸ
ὅποιον ἡγιάσθη, καὶ ὑβρίσας τὸ πνεῦμα τῆς
χάριτος;" EBP. ι:29.

Καθότι ὁ Θεὸς ΙΕΧΩΒΑ ἐπιθυμεῖ, ὅπως ὁ λαὸς Του
ἀναγνωρίσῃ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ ὡς ἱερὸν καὶ ἅγιον,
εἶναι κατανοητὸν ὅτι περιώρισε τυπικῶς τὴν χρῆ-
σιν τοῦ αἵματος τῶν ζώων διὰ νὰ παραστήσῃ τὸ
πραγματικὸν αἷμα τῆς ἐξιλεώσεως. Μὲ τοὺς Ἰσραη-
λίτας τοῦτο ἦτο μέρος τῆς πείρας τῆς διαπαιδαγω-
γήσεως των, σχεδιασθεῖσα ὅπως ὀδηγήσῃ αὐτοὺς εἰς
τὸν Χριστὸν. Πλὴν τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐρμηνευ-
θῇ οὐδὲ ὑπὸ τὴν ἐλαχίστην ἔννοιαν ὅτι ἔχει σχέ-
σιν μὲ τὴν νεωτέραν ἱατρικὴν ἐπιστήμην τῆς με-
ταγγίσεως αἵματος.

Συμβολικῶς ὁμιλοῦντες, εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως
"πίωμεν" τὸ αἷμα τὸ ὅποιον προεσκιάζετο ὑπὸ τῶν
τυπικῶν αὐτῶν θυσιῶν τοῦ αἵματος, δηλ. τοῦ Ἰη-
σοῦ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, "Ἐὰν δὲν φάγητε τὴν σάρκα
τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίνητε τὸ αἷμα αὐτοῦ,
δὲν ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς." ΙΩΑΝΝ. ς:53. Εἰς μὴ
συμβολικὴν γλῶσσαν τοῦτο ἀπλῶς ἐννοεῖ ὅτι, διὰ
νὰ ἔχωμεν αἰώνιον ζωὴν, εἴτε τώρα διὰ πίστεως, ἢ

πραγματικῶς εἰς τὸν ἐρχόμενον αἰῶνα, εἶναι ἀναγκαῖον, ὅπως ἀποδεχθῶμεν τὸν Χριστὸν καὶ τὸ θυσιαστικὸν Αὐτοῦ ἔργον ὑπὲρ ἡμῶν, ν' ἀναγνωρίσωμεν ὅτι Οὗτος ἀπέθανεν διὰ τὰς ἁμαρτίας ὅλου τοῦ κόσμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Ἀδὰμ. Ἀλλ' ἡ ἀποδοχὴ αὕτη τοῦ Χριστοῦ εἶναι καθολοκληρίαν ἄσχετος μὲ τὸ αἷμα τῆς μεταγγίσεως, καθὼς χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην.

ΑΠΗΓΟΡΕΥΣΙΣ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΩΝ ΕΘΙΜΩΝ

Πρόβλημα τι παρουσιάσθη εἰς τοὺς Χριστιανοὺς καὶ Ἰουδαίους εἰς τὴν ἀρχέγονον ἐκκλησίαν, ὅτε οἱ Ἑθνικοὶ προσήλυτοι ἤρχισαν νὰ συναναστρέφονται μετ' αὐτῶν. Οἱ Ἑθνικοὶ οὗτοι ἦσαν εἰλικρινεῖς εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ φαινομενικῶς εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἡ χριστιανικὴ αὐτῶν πίστις ἦτο ἀπλῶς ἐπιπρόσθετος ἐπιβολὴ ἐπὶ τῆς προτέρας αὐτῶν ἐθνικῆς εἰδωλολατρείας, πολλαὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἦσαν ἀντιπαθητικαὶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους πιστοὺς, καὶ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἀκόμη ἀκόλαστοι. Μερικοὶ Ἰουδαῖοι διδάσκαλοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐσκέφθησαν, ὅπως ἐπιβάλουν πειθαρχίαν εἰς τοὺς Ἑθνικοὺς ἀδελφοὺς των, διὰ τῆς ἀπαιτήσεως, ὅπως οὗτοι ὑπακούσουν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ὡς εἰς τὴν περὶ ἀκροβυστίας.

Οἱ ἀπόστολοι, καὶ ἄλλοι ἀνεπτυγμένοι εἰς τὴν

πίστιν συνήχθησαν εἰς συνδιάσκεψιν ἐν Ἱερουσαλὴμ ὅπως ἀποφασίσουν περὶ τοῦ τὶ μέλλει γενέσθαι ἐπὶ τοῦ προβλήματος τούτου. Ἐνεκεν τῶν περιστάσεων, οὗτοι συνεφώνησαν ἐπὶ ἐλαχίστων ἀπαιτήσεων ἐκ τῶν Ἑθνικῶν προσηλύτων, ὅπως οὗτοι "ἀπέχουν ἀπὸ εἰδωλοθύτων, καὶ αἵματος, καὶ πνικτοῦ, καὶ πορνείας. ΠΡΑΞ. ιε:29. Πορνεία εἶναι σαφῶς καταδεδικασμένη εἰς τὰς Γραφὰς.

Ἡ εἰδωλολατρικὴ προσκύνησις τῶν Ἑθνικῶν τοῦ καιροῦ ἐκείνου περιελάμβανε ἑορτὴν κρέατος τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀφιερωθῇ εἰς τὰ εἶδωλα, καὶ εἰς πορνείαν. Συμμετοχὴ ἐκ τοῦ αἵματος εὐκόλως ἡδύνατο νὰ συνεχίζετο μὲ τὰ ὄργια ταῦτα. Οἱ ἄωροι Ἑθνικοὶ χριστιανοὶ δὲν ἡδύναντο νὰ ἴδωσιν ἄδικον τι εἰς τὰ πράγματα ταῦτα, ἀλλὰ νὰ φέρουν ταῦτα εἰς τὴν ἐκκλησίαν θὰ ἦτο καταστρεπτικόν. Ὅθεν οἱ ἀπόστολοι σοφῶς ἀπήτησαν, ὅπως οὗτοι ἀπέχωσιν τούτων. Ἐντούτοις, αἱ ἀποδείξεις αὗται εἰς τοὺς Ἑθνικοὺς πιστοὺς εἰς τὴν ἀρχέγονον Ἐκκλησίαν δὲν ἔχουν θέσιν καθολοκληρίαν ἐπὶ τῆς σημερινῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης τῆς μετεγγίσεως αἵματος.

Ἐ ΣΚΟΠΙΑ τῆς 1ης Ἰουλίου 1951 προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ τὴν θεϊὰν διαταγὴν ἐναντίον τῆς πόσεως αἵματος, ὅτι συμπεριλαμβάνει ἀνθρώπινον αἷμα-φέρει τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Δαβὶδ, ὅστις ἡρνήθη νὰ πίνῃ

τὸ ὕδωρ προσφερθέντος εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν τριῶν αὐτοῦ ἀνδρῶν μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των. Ὁ Δαβὶδ εἶπεν,

" Μὴ γένοιτο εἰς ἐμὲ παρὰ τοῦ Θεοῦ μου νὰ κάμῃ τοῦτο, θέλω πίνει τὸ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τούτων, οἵτινες ἐξέθεσαν τὴν ζωὴν αὐτῶν εἰς κίνδυνον; διότι μετὰ κινδύνου τῆς ζωῆς αὐτῶν ἔφεραν αὐτὸ." A.XPONIKON ια:17-19.

Ἐνταῦθα ὁ Δαβὶδ ὁμιλεῖ συμβολικῶς. Ἀντὶ νὰ πῇ τὸ προμηθευθὲν ὕδωρ διὰ τοῦ κινδύνου τῆς ζωῆς των, ἐξέχεεν αὐτὸ "σπονδὴν εἰς τὸν Κύριον." Ὡς ὁ Δαβὶδ ἐσκέπτετο, τὸ ὕδωρ ἀντεπροσώπευε τὸ αἷμα τῶν εὐεργετῶν του, καὶ τοῦτο, ἐσκέπτετο οὗτος, ἔπρεπε νὰ προσφερθῇ εἰς τὸν Κύριον μᾶλλον παρὰ νὰ δεχθῇ τὴν θυσίαν διὰ τὸν ἑαυτὸν του. Δὲν ὑπάρχει ἐνταῦθα οὐδεμία συσχέτισις καθολοκληρίαν εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ περὶ πόσεως αἵματος κατωτέρων ζώων, καὶ βεβαίως εἶναι τελείως ἄσχετον μὲ τὴν μετὰγγισιν αἵματος.

Ἐὰν ἔχῃς εὐκαιρίαν ὥπως δωρίσῃς τὸ αἷμα σου, ὥπως σώσῃς τὴν ζωὴν τοῦ συγγενοῦς, ἢ φίλου, ἢ ἀδελφοῦ ἐν Χριστῷ, μὴ διστάσῃς νὰ ὑπηρετήσῃς τοιοῦτοτρόπως. Ἡ ἐὰν ὁ ἰατρὸς σου λέγει, ὅτι μετὰγγισις αἵματος θὰ σώσῃ τὴν ζωὴν σου, ἢ τὴν ζωὴν τῶν τέκνων σου, παντοιοτρόπως ὠφελήσου τῆς νεωτέρας αὐτῆς εὐλογίας.

ΤΟΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ

" Τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες
ἐν αὐτῇ." ΨΑΛΜ. κδ:1. ΗΣ. μ: 21-26.

---ooo---

ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ τοῦ Μεγάλου Δημιουργοῦ
καθ' ὅλον τὸ σύμπαν εἶναι γεγονὸς
εἰς τὸ ὅποιον πάντες ἡμεῖς καλῶς θὰ
πράζωμεν νὰ σκεφθῶμεν. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι
οὐδὲν εἶναι δυνατόν νὰ συμβῇ ὅπουδήποτε εἰς τὸ
σύμπαν κατὰ τοῦ θελήματος τοῦ Δημιουργοῦ. Μὲ τὴν
περιορισμένην ἰκανότητα εἰς τὸ διαλογίζεσθαι
μεθ' ἣν αἱ μικραὶ μας διάνοιαι δύνανται νὰ συλλά-
βωσι, δὲν εἶναι εὐκόλον εἰς τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι,
διατί ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει ὠρισμένα πράγματα νὰ συμ-
βαίνωσιν. Ὅταν εὐρώμεν ἑαυτοὺς ἐν ταύτῃ τῇ θέσει,
χρηζόμεν ἐξασκήσεως ἰσχυρᾶς πίστεως εἰς τὸν Δη-
μιουργόν, εἰς τὴν σοφίαν Του, δικαιοσύνην, ἀγά-
πην καὶ δύναμιν καὶ νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ὑπάρχει
δικαία καὶ ἐπαρκὴς αἰτία διὰ τὰ πράγματα τὰ ὅποια
δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν.

Εἶναι ὁ Θεὸς "ὁ καθήμενος ἐπὶ τὸν γύρον τῆς
γῆς καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς εἶναι ὡς ἀκρίδες." ΗΣ.
μ:22. Αὕτῃ ἡ γλῶσσα ἐνέχει τὴν σκέψιν τῆς κυριαρ-
χίας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς γῆς καὶ ποι-
εῖ ἔμφασιν πόσον ἀσήμαντοι εἴμεθα συγκριτικῶς μὲ
Αὐτόν. Ἡ ἔκφρασις "γύρος τῆς γῆς" εἰσηγεῖται τὴν
ἀλήθειαν, ὅτι ἡ γῆ εἶναι τῶντι στρογγύλη, οὐχὶ

ἐπίπεδος, ὡς τινὲς ἐνόμιζον ὅτι εἶναι καθ' ὃν χρόνον ὁ Ἡσαΐας ἔγραψε τοὺς λόγους, τούτους. Δεικνύει τὴν ἀποκαλυπτικὴν δύναμιν τοῦ Ἀγ. Πνεύματος ἐνεργῶν ἐπὶ τοῦ νοῦ τοῦ προφήτου. B. ΠΕΤΡ. α:21.

Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει ἰσόθεον τινα ὅστις νὰ ἐξισωθῇ μὲ Αὐτὸν ὡς γίνεται ἔμφασις εἰς ἐρώτησιν τοῦ 25 ἐδ τοῦ δου Κεφ. τοῦ Ἡσαΐα. Εἶναι ὁ Παντοδύναμος Θεὸς. Οὐδὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν σκοπῶν Του. Τὸ τοιοῦτον πρέπει νὰ εἶναι ἀπόλυτος, βεβαίωσις εἰς τοὺς ἐξασκοῦντας ἐμπιστοσύνην εἰς Αὐτὸν. Ὁ ἴδιος Προφήτης Ἡσαΐας ἔγραψε,

" Διότι αἱ βουλαὶ μου δὲν εἶναι βουλαὶ ὑμῶν, οὐδὲ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοὶ μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὅσον εἶναι ὑψηλοὶ οἱ οὐρανοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως αἱ ὁδοὶ μου εἶναι ὑψηλότεροι τῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ αἱ βουλαὶ μου τῶν βουλῶν ὑμῶν. Διότι καθὼς καταβαίνει ἡ βροχὴ καὶ ἡ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ δὲν ἐπιστρέφει ἐκεῖ, ἀλλὰ ποτίζει τὴν γῆν καὶ κάμνει αὐτὴν νὰ ἐκφύῃ καὶ νὰ βλαστάνῃ καὶ νὰ δώσῃ σπóρον εἰς τὸν σπείροντα καὶ ἄρτον εἰς τὸν ἐσθίουντα, οὕτω θέλει εἰσθαι ὁ λόγος μου ὁ ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ στόματός μου. Δὲν θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς ἐμὲ κενός, ἀλλὰ θέλει ἐκτελέσει τὸ θέλημά μου καὶ θέλει εὐοδωθῇ εἰς ὅ,τι αὐτὸν ἀποστέλλω." ΗΣ. νε:8-11.

Οὐχὶ δὲ μόνον πράγματι ἔχομεν ταύτην τὴν βεβαίωσιν, ὅτι οἱ σκοποὶ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ γῇ δὲν θὰ ἀποτύχωσιν, ἀλλ' ἐν τῷ Λόγῳ Του ἔχει ἀποκαλύψῃ ποῖον εἶναι τὸ σχέδιόν Του διὰ τὰ ἀνθρώπινα Του πλάσματα. Τὸ χρυσοῦν μας ἐδάφιον διαγγέλλει, ὅτι "Ἡ γῆ εἶναι τοῦ Κυρίου καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς." Εἰς ΨΑΛΜ. ριε:16 ἀναγινώσκομεν "Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν εἶναι τοῦ Κυρίου, τὴν δὲ γῆν ἔδωκεν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων." Ἀμφότεροι αἱ ἐκθέ-

σεις εἶναι ἀληθεῖς. Ὁ Θεὸς παρέσχεν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ προνόμιον νὰ ζῇ διὰ παντός εἰς παραδεισιακὸν περιβάλλον. Αὕτη ἡ διαίωσις τῆς ζωῆς ἦτο ἐφ' ὧρων ὑπακοῆς εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς ἐν τῇ σοφίᾳ Του δὲν ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον τυφλῶς νὰ ὑπακούῃ Αὐτὸν. Ἐπέτρεψε εἰς τὸν ἄνθρωπον αὐτοπροαιρέτως νὰ ἐξασκήσῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐλευθέραν θέλησιν. Ἡδύνατο ὅθεν ἐλευθέρως καὶ οἰκαιοθελῶς νὰ ὑπακούσῃ ἢ παρακούσῃ εἰς τὸν θεῖον νόμον. Ἐὰν ὑπήκουε θὰ ἀντημείβετο, ἐὰν παρήκουε θὰ ἐτιμωρεῖτο. Ὁ Ἀδὰμ ἐξέλεξε τὴν παρακοήν, διὰ τοῦτο ἐξεδιώχθη ἐκ τῆς Ἐδὲμ εἰς ἀτελῇ γῆν διὰ ν' ἀποθάνῃ.

Ἐκτοτε ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ θάνατος ἐβασίλευσαν ἐν τῇ γῇ. Ὁ Θεὸς ἡδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τοῦτο, ἀλλὰ τὸ σχέδιόν Του διὰ τὰ ἀνθρώπινά Του πλάσματα εἶναι ν' ἀποκτήσωσι γινῶσιν τινὰ περὶ ἁμαρτίας καὶ παρακοῆς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς μέσῃ πείρας. Οὗτος εἶναι ὁ λόγος διατὶ φαίνεται εἰς πολλοὺς, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἐνδιαφέρεται εἰς τὰς υποθέσεις τῶν ἀνθρώπων καὶ οὐδὲν πράττει εἰς τὰ παθήματα τῶν. Ἀλλὰ τῶνόντι ὁ Θεὸς ἐνδιαφέρεται καὶ φροντίζει! Ἡδὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐξασκήσῃ ἐλευθερίαν εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῶν ἰδίων του υποθέσεων, ἵνα ἐκμάθῃ τὰ τρομερὰ ἀποτελέσματα τῆς ἁμαρτίας καὶ ὡσαύτως νὰ κατανοήσῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ διακυβερνηθῇ ἄνευ Θεοῦ.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἔμπλεος ἀγάπης Δημιουργὸς καταγίνεται προετοιμάζων τὴν ἀνάρρωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς καταδίκης τῆς ἁμαρτίας καὶ θανάτου. Ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν Του εἰς τὸν κόσμον νὰ καταστήῃ ὁ Λυτρωτὴς καὶ Σωτὴρ τῆς ἀνθρωπότητος. ΙΩΑΝΝ. γ:16. Καθ' ὅλον τὸν παρόντα αἰῶνα ὁ Θεὸς ἐπιδίδεται συλλέγων ἐκ τοῦ κόσμου μικρὰν τινὰ ὁμάδα λαοῦ, οἵτινες εἶναι πρόθυμοι νὰ περιπατήσωσιν εἰς τὰ ἴχνη τῆς θυσίας τοῦ Ἰησοῦ, τῶν παθῶν καὶ θανάτου. Οὗτοι θὰ ἐξυψωθῶσιν εἰς τὸ

οὐράνιον θεῖον ἐπίπεδον τῆς ζωῆς, ἵνα ζήσωσι καὶ βασιλεύσωσι μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη τῆς Μεσσιανικῆς Του Βασιλείας. ΑΠΟΚ. κ:4,6.

" Κατὰ τὸν χρόνον τῆς προετοιμασίας τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἀνάρρωσιν τοῦ κόσμου τῆς ἀνθρωπότητος ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ θανάτου, ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε τὸ κακὸν ν' ἀνθῇ καὶ ν' αὐξάνῃ, ἐκτὸς μόνον, ὅταν τὸ κακὸν παρενέβαινε μὲ τὴν διεξαγωγὴν τῶν σχεδίων τοῦ καὶ σκοπῶν. Ἡδὴ εἴμεθα ἐγγὺς τοῦ τέλους τοῦ του τοῦ αἰῶνος. Ὁ Αἰὼν τῆς Βασιλείας αὐγάζει. Εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐπιτρέπεται νὰ καταστρέφῃ τὰ ἴδια αὐτοῦ ἰδρύματα, ἀλλ' ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ θ' ἀναλάβῃ ὅσονούπω τὰ ἡνία τῆς διαχειρίσεως. Τότε τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως, ὕπερ ἐλαλήθη διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων προφητῶν τοῦ Θεοῦ θ' ἀρχίσῃ.

Τότε ὁ χορὸς τοῦ Ἀλληλούϊα εἰς ὁλόκληρον τὸ σύμπαν θὰ ἤχῃσῃ,

" Ἀλληλούϊα. Ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις ἀνήκουσιν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν. Διότι ἀληθιναί, καὶ δίκαιαι εἶναι αἱ κρίσεις αὐτοῦ."

ΑΠΟΚ. ιθ:1,2.

Η ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ διὰ τό ἔτος 2011,
συμπίπτει 17 Ἀπριλίου, ἡμέραν
Κυριακή, καὶ ὥραν 6ην. μ.μ.

---ooo---